

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟ ΕΤΟΣ: 2013 – 2014

**•Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΝΟΜΗ ΤΑΞΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. ΕΥΡΩΠΑΙΚΕΣ ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Επίβλεψη: Κ. Γρηγορίου Παναγιώτης

Συγγραφή: Χρύσα Καλτσώνη Α.Μ 181/2010046

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α ΜΕΡΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	3
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	4
Α. ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ	
Α1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ.....	5
A.1.1 ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ.....	7
A.1.2 ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.....	12
A.1.3 ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ.....	15
A.1.4 ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ..	19
Α.2 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ.....	23
A.2.1 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.....	23
A.2.2 ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.....	24
Α.3 ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.....	26
A.3.1 ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ 2013.....	27
A.3.2 ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ.....	28

Β ΜΕΡΟΣ

Β. ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Β.1 ΣΤΑΣΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΝΟΜΗΣ ΤΑΞΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.....	29
Β.1.1 ΔΙΕΘΝΕΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.....	31
Β.2 ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ.....	33
Β.2.1 ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ	40
Β.2.2 ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.....	43
Β.3 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.....	44
Β.3.1 ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	44
Β.3.2 ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.....	46
Β.4 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ.....	47
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	49
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	50

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

The International economic crime and the financing of terrorism are two phenomena that threaten the economy of a country in International level. The forms of economic crime, like the action of money laundering, is the form under which organized crime groups create large amounts of money. However the financing of terrorism, inside of International organized crime perform in order to cover the illegal source of funds. That is happening because these Funds have illegal provenance and every terrorist group wants to protect the course of lawful financing. The protection need due to the fact that the financing of terrorism has many similarities with the money laundering like the incorporation of the funds of the International financial system. Because of the “strong character” of the International organized crime, the Member states with the competent authorities should help to combat organized crime. The money laundering and the financing of terrorism are two important things that need prevention, detection and prosecution. For this reason, the European Union cooperate with competent authorities and the Organizations, like FATF, OLAF etc.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Οργανωμένο έγκλημα και η Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, αποτελούν στη σημερινή εποχή τη σημαντικότερη απειλή σε Διεθνές επίπεδο για την Οικονομία μιας Χώρας. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, που κατά καιρούς έχουν έρθει στην επιφάνεια και έχουν κλονίσει την κοινή γνώμη. Απάτες, δραστηριότητες ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, προκειμένου οι εγκληματικές ομάδες να έχουν ευκολότερη πρόσβαση σε διάφορα συστήματα καθώς και ευκολότερη πρόσβαση για την απόκτηση υλικών αγαθών μέσα από παράνομες δραστηριότητες αλλά και δολοφονίες, είναι από τα κυριότερα χαρακτηριστικά του Φαινομένου που απασχολεί όλες τις Κυβερνήσεις παγκοσμίως. Το Οργανωμένο έγκλημα και οι μορφές του, μέσω αυτών των δραστηριοτήτων, αποκτά μεγαλύτερη ισχύ και ενθαρρύνει τη δράση των εγκληματικών ομάδων καθώς επίσης και τη Χρηματοδότηση τους. Διεθνείς Οργανισμοί και υπηρεσίες όπως είναι ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών, η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ομάδα Χρηματοοικονομικής δράσης για το ξέπλυμα χρήματος (FATF – Financial Action Task Force), η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF – European Anti – Fraud Office), ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) κλπ , έχουν αναλάβει το έργο της καταπολέμησης αυτού του Φαινομένου, μέσα από συστάσεις και νομοθεσίες που κατά καιρούς έχουν δημιουργήσει.

Α ΜΕΡΟΣ

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ

Όπως είχε ορίσει και ο Fyodor Dostoyevsky *«Το έγκλημα δεν πρέπει να κρίνεται με τις καθιερωμένες θεωρίες. Η φιλοσοφία του είναι κάπως περισσότερο πολύπλοκη από ότι νομίζεται. Έχει αναγνωριστεί πως ούτε η φυλακή, ούτε η απειλή της κρεμάλας, ούτε οποιοσδήποτε άλλος τρόπος εξαναγκασμού μπορούν να θεραπεύσουν τον Εγκληματία»*.

Α1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Το έγκλημα, ανέκαθεν ήταν η *«σκιά του πολιτισμού»*. Το μέγεθός του, καθώς και το σχήμα του, εξαρτιόνταν από την μορφή της κοινωνίας, όπως επίσης και από την ανάπτυξη του συστήματος. Η ζήτηση, για παράνομα αγαθά και υπηρεσίες, καλλιέργησε την εμφάνιση ενός πιο συγκεντρωτικού και ισχυρού συνδικάτου του εγκλήματος. Μέσω αυτής της εμφάνισης, δημιουργήθηκε με επιτυχή τρόπο η υπονόμηση της δημόσιας ηθικής, εξουδετερώνοντας την επιβολή του νόμου, μέσω της διαφθοράς και της διείσδυσης της νόμιμης οικονομίας. Στις μέρες μας, το έγκλημα άρχισε να γίνεται όλο και πιο αντιληπτό. Το συναντάμε είτε με τη μορφή της πειρατείας, της απάτης, είτε της διακίνησης των ναρκωτικών, και της εμπορίας των ανθρώπων. Η χρήση των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τη διάπραξη ενός εγκλήματος, αλλάζουν διαρκώς, λόγω της συνεχόμενης εξέλιξης της τεχνολογίας. Συνήθως, οι λόγοι που προβάλλονται για την αύξηση της οικονομικής εγκληματικότητας είναι η ανεργία, ο υπερπληθυσμός και ο αναλφαβητισμός, ευαισθητοποιώντας με αυτόν τον τρόπο τους πολίτες, οι οποίοι μιλούν με ένταση για την εγκληματικότητα, όπως και για τον ανεπαρκή εξοπλισμό της αστυνομίας. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο νόμος του Οργανωμένου εγκλήματος ελέγχου, ορίζει το Οργανωμένο έγκλημα, ως *«παράνομη και εξαιρετικά οργανωμένη δραστηριότητα»*.

Το Οργανωμένο έγκλημα, αποτελεί, αν όχι το μεγαλύτερο πρόβλημα, σίγουρα μια από τις πιο σημαντικές προκλήσεις, για όλα τα Κράτη και τις Κυβερνήσεις παγκοσμίως. Δεν είναι μόνο μια απειλή που υπονομεύει την προσωπική και τη δημόσια ασφάλεια αλλά έχει σοβαρές επιπτώσεις σε κοινωνικό, πολιτικό, οικονομικό, περιβαλλοντικό επίπεδο, εμποδίζοντας την ανάπτυξη και την πρόοδο των κοινωνιών.

Οι περισσότερες από τις δραστηριότητες του Οργανωμένου εγκλήματος, έχουν Διεθνή Διάσταση, επηρεάζοντας περισσότερες από μία Χώρες. Μέρος του Οργανωμένου εγκλήματος αποτελεί το Οικονομικό έγκλημα. Το Οικονομικό έγκλημα, μπορεί να περιλαμβάνει την απάτη, τη φοροδιαφυγή, την κλοπή, την πλαστογραφία, την παραχάραξη, το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, την υπεξαίρεση και τη δωροδοκία. Όπως ορίζει και το ποινικό Δίκαιο, το Οργανωμένο έγκλημα, και συγκεκριμένα το Οικονομικό έγκλημα, μπορεί, εκτός από απάτες, δραστηριότητες ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, να περιλαμβάνει πρόσθετες εγκληματικές πράξεις, όπως είναι οι ένοπλες ληστείες, αλλά και πιο βίαια εγκλήματα, όπως είναι ο φόνος. Τα Οικονομικά εγκλήματα, σε γενικό επίπεδο, διενεργούνται από ιδιώτες, εταιρείες, ή ακόμα και από Τρομοκρατικές οργανώσεις. Ως θύματα, μπορούν να θεωρηθούν εταιρείες, φυσικά – νομικά πρόσωπα, Κυβερνήσεις αλλά και ολόκληρη η Οικονομία μιας Χώρας. Δεν υπάρχει ακριβής ορισμός για το Οικονομικό έγκλημα. Ως Οικονομικό έγκλημα, θα μπορούσε ίσως να οριστεί ο τρόπος με τον οποίο ένα πρόσωπο, αποκτά εύκολα και γρήγορα χρήματα με διάφορες μεθόδους, οι οποίες δεν είναι αποδεκτές από τους κανόνες του κράτους αλλά πραγματοποιούνται μέσα από διάφορες παράνομες δραστηριότητες. Όταν πραγματοποιούνται παράνομες δραστηριότητες σε ένα Κράτος, οι αρμόδιες αρχές, προσπαθούν να τις εμποδίσουν. Οι παράγοντες για τους οποίους, ένα πρόσωπο ή μια ομάδα αντίστοιχα μπορεί να διαπράξει ένα έγκλημα είναι πολλοί. Για παράδειγμα, η Οικονομική κρίση, η οποία έχει επηρεάσει σε μεγάλο ποσοστό πολλές Χώρες, αφενός δημιουργεί ευκαιρίες για τη δράση των εγκληματικών ομάδων μέσω της οποίας ευνοείται και η χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, και αφετέρου, δημιουργεί τη στρατολόγηση των ατόμων που αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης.¹ Η δράση των εγκληματικών ομάδων, ωστόσο, διευκολύνει και τη χρήση της τεχνολογίας, και ιδιαίτερα των μέσων επικοινωνίας και μεταφοράς. Οι παράγοντες αυτοί, μπορούν να ταξινομηθούν με διάφορους τρόπους. Σε ένα οικονομικό έγκλημα για παράδειγμα, δεν επιχειρείται μόνο η συσσώρευση «μαύρου» χρήματος, αλλά και η απειλή της κατάρρευσης της οικονομικής τάξης, εμποδίζοντας με αυτόν τον τρόπο, την ανάπτυξη και την κοινωνική πρόοδο μιας Χώρας παγκοσμίως.

¹ Fighting financial crime , FSA.gov.uk, Retrieved November 7, 2013

A1.1 ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Στις μέρες μας, το πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό υπόβαθρο όλων των Κρατών, απειλείται όλο και περισσότερο καθώς η δραστηριότητα ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος αυξάνεται με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Κάθε χρόνο, εκτιμάται ότι η δραστηριότητα ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, κυμαίνεται περίπου από 500 δισεκατομμύρια δολάρια και μπορεί να αγγίξει μέχρι και το 1 τρισεκατομμύριο δολάρια. Αυτό, συμβαίνει διότι οι εγκληματίες, μέσω των παράνομων δραστηριοτήτων τους, προσπαθούν να καλύψουν τα ίχνη τους έτσι ώστε να δυσκολέψουν την τυχόν ποινική τους δίωξη. Αυτό, το επιτυγχάνουν μέσα από διάφορες οικονομικές συναλλαγές ή μέσα από τη δημιουργία υπεράκτιων χρηματοπιστωτικών κέντρων, ή αλλιώς μέσω των γνωστών «φορολογικών παραδείσων»

«Φορολογικοί Παράδεισοι»: Ως «Φορολογικοί Παράδεισοι», θεωρούνται οι τοποθεσίες στις οποίες δεν υπάρχει κάποια φορολογική επιβάρυνση. Ωστόσο, υπάρχουν δύο κατηγορίες «Φορολογικών Παραδείσων». Αυτή των «Κύριων», και η άλλη των «Οριακών». Στην πρώτη κατηγορία, των «Κυρίων», ανήκουν οι Μπαχάμες, το Λιχτενστάιν, το Λουξεμβούργο, η Ελβετία, η Λιβερία, η Κύπρος, το Γιβραλτάρ, η Ολλανδία κλπ, ενώ στη δεύτερη κατηγορία, των «Οριακών» ανήκουν η Ανδόρα, η Μάλτα, το Ισραήλ, η Ιρλανδία, και το Μόναχο. Σε αυτούς τους «Φορολογικούς Παραδείσους», παρέχονται απεριόριστα φορολογικά και άλλα κίνητρα, όπου η δραστηριότητα ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, λαμβάνει χώρα Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα «Φορολογικού Παραδείσου» είναι η Διεθνής Τράπεζα Απατεώνων και Εγκληματιών (BCCI) με έδρα το Λουξεμβούργο.

Συγκεκριμένα:

Η Διεθνής Τράπεζα Απατεώνων και Εγκληματιών, ιδρύθηκε το 1972 στο Λουξεμβούργο, από έναν Πακιστανό Τραπεζίτη. Ο σκοπός της δημιουργίας της Διεθνούς Τράπεζας, ήταν να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανάπτυξη του των Χωρών του Τρίτου κόσμου. Εξαπλώθηκε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα σε 5 Ηπείρους και είχε υποκαταστήματα σε 73 Χώρες και την εποπτεία της την είχαν η Αγγλία, το Λουξεμβούργο και τα νησιά Κάιμαν. Πολύ γρήγορα όμως, απέκτησε τη

φήμη ότι παρείχε προσωπικές τραπεζικές εξυπηρετήσεις καθώς και ειδική μεταχείριση σε μεγαλοεπιχειρηματίες παγκοσμίως. Όπως αποδείχθηκε, η BCCI, συμμετείχε ενεργά στη δραστηριότητα ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, καθώς επίσης συμμετείχε ενεργά στην πώληση ναρκωτικών στην υποστήριξη της τρομοκρατίας και τη διακίνηση όπλων κ.α.. Το 1991, ύστερα από έρευνες που πραγματοποιήθηκαν, στις οποίες συμμετείχε και η Τράπεζα της Αγγλίας, φανερώθηκε ότι η BCCI, είχε αποκρύψει περίπου 16 δισεκατομμύρια δολάρια και όπως ήταν φυσικό οι δραστηριότητες της μετά την αποκάλυψη που έγινε διακόπηκαν.

Κατά καιρούς, διάφορες επιστημονικές έρευνες που πραγματοποιήθηκαν, έδειξαν ότι το Διεθνές Οικονομικό έγκλημα και οι διάφορες μορφές του, ανεξάρτητα από τη μορφή που παίρνει και του τομέα δραστηριότητας που εμφανίζεται, λαμβάνει χώρα με ανησυχητικές διαστάσεις σε παγκόσμιο επίπεδο, καθώς συνεχίζει να αυξάνεται με γρήγορους ρυθμούς. Η εξέλιξη της Τεχνολογίας, δίνει όλο και περισσότερη ώθηση στην εξάπλωση του Οικονομικού εγκλήματος. Τα τελευταία χρόνια, πολλές είναι οι περιπτώσεις Οικονομικού εγκλήματος σε πολλές Χώρες και Ηπείρους Παγκοσμίως. Στην Αφρική, παραδείγματος χάριν, το Οικονομικό έγκλημα έχει αγγίξει το 59% , στη Νότιο Αμερική το 41%, στην Ανατολική Ευρώπη το 39%, στη Λατινική Αμερική και τη Δυτική Ευρώπη το 35%, στην Ασία το 32% και στη Μέση Ανατολή το 21%. Ωστόσο, η απάτη, παρατηρείται ότι αυξάνεται τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό και στην Ουκρανία (63% από 36% μέσα σε τρία χρόνια), στη Ρωσία (60% από 37%) καθώς και στην Αυστραλία, (57% από 47%). Οι οργανισμοί οι οποίοι υπέστησαν οικονομικό έγκλημα σε 8 αναδυόμενες αγορές, έφτασαν στο 40%, αντανακλώντας εν μέρει τη μεταφορά πλούτου στις Χώρες της Βραζιλίας, Ρωσίας, Ινδία, Κίνα, Νότια Αφρική, Τουρκία, Μεξικό και Ινδονησία. Στον κλάδο των Χρηματοοικονομικών υπηρεσιών της Λιανικής και των επικοινωνιών, σημειώνονται τα περισσότερα περιστατικά οικονομικού εγκλήματος. Πιο συγκεκριμένα:

Αφρική (Blood diamonds): ²Τα διαμάντια της Αφρικής, εδώ και πάρα πολλά χρόνια έχουν παγκόσμια φήμη, καθώς είναι περιζήτητα σε όλον τον κόσμο. Υπάρχουν ορυχεία, τα οποία αφθονούν από αυτές τις πολύτιμες πέτρες, οι οποίες εξορύσσονται και στη συνέχεια βγαίνουν στην αγορά προς πώληση. Η³ DeBeers,

² Tobias Kretschmer (15 October 2003). "De Beers and Beyond: The History of the International Diamond Cartel" (PDF). New York University. Retrieved 25 November 2008.

³ De Beers Group: Results for the year ended 31 December 2013 , February 2013, Retrieved: 15 February 2013.

είναι μια εταιρεία, η οποία κυριαρχεί στην εξόρυξη διαμαντιών και γενικότερα, είναι η κινητήρια δύναμη στους βιομηχανικούς τομείς παραγωγής διαμαντιών σε στεριά και θάλασσα. Μέχρι το 1982, η ⁴DeBeers ήταν ενεργή, σε κάθε κατηγορία βιομηχανίας διαμαντιών παγκοσμίως, όπως στην Ευρώπη, την Αυστραλία, την Ιαπωνία, την Ταϊλάνδη, τη Μαλαισία και τις Φιλιππίνες. ⁵Παρά την τεράστια επιτυχία της, η εταιρεία, ήθελε να αυξήσει τα κέρδη της, αποθηκεύοντας ένα μεγάλο «προσωπικό» απόθεμα διαμαντιών. ⁶Η αποκλειστική εκμετάλλευση της αγοράς των διαμαντιών, η διαμόρφωση των τιμών που εξυπηρετούσαν το μονοπώλιο της εταιρείας DeBeers και οι συνεχείς προστριβές με την Αμερικανική Κυβέρνηση, την πίεση από άλλες αδαμαντοπαραγωγικές Χώρες, όπως η Ρωσία που προσπαθούσαν να αυξήσουν την επιρροή τους προς δικό τους συμφέρον, καθώς και η εμπλοκή της σε πολιτικά σκάνδαλα και οι δικαστικές διευθετήσεις προς την προστασία αυτοχθόνων λαών σε σχέση με τους τόπους εγκατάστασης ορυχείων αλλά και η οικονομική διπραγία της δεκαετίας του 1990, ανάγκασαν τη DeBeers να μειώσει τον έλεγχό της από το 80% στο 40% της παγκόσμιας αγοράς. Δίχως αυτό βέβαια να σημαίνει ότι επειδή τα κέρδη της αυξήθηκαν αποδυναμώθηκε οικονομικά. Η πρώτη δεκαετία του 2000, σηματοδεύτηκε από τη φράση «*Blood Diamonds*». ⁷Οι Χώρες, οι οποίες έγιναν κέντρο εκμετάλλευσης και συνεχίζονται να εκμεταλλεύονται μέχρι και σήμερα είναι συγκεκριμένες Χώρες της Αφρικής.⁸ Αυτές είναι η ⁹Αγκόλα, η Σιέρα Λεόνε, η Λιβερία, και η Ακτή Ελεφαντοστού. Το σύστημα στο οποίο βασιζόταν η εκμετάλλευση, ήταν η εμπορία ανθρώπων. Ανταλλάσσονταν με χρήματα ή όπλα, προκειμένου να δουλεύουν στα ορυχεία. Τα ωράρια βάνουσα, και κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης, δίχως κάποια μίσθωση. Συγκεκριμένα, οι αντάρτες, τρομοκρατούσαν τους πολίτες, και πολλές φορές, έφταναν στο σημείο να ακρωτηριάζουν τους άνδρες, γυναίκες και τα παιδιά.

Για την καταπολέμηση αυτής της βίας και της εκμετάλλευσης που πραγματοποιείται μέσω της εμπορίας των ανθρώπων και συγκεκριμένα των ανηλίκων στην Αφρική, το 2003, με το ψήφισμα 55/56 της Γενικής συνέλευσης των Ηνωμένων

⁴ "Exploration and mining" . The De Beers Group. Retrieved 17 July 2010.

⁵ Janine P. Roberts (2003). *Glitter & Greed: The Secret World of the Diamond Empire* . The Disinformation Company. pp. 115–121. ISBN 0-9713942-9-6.

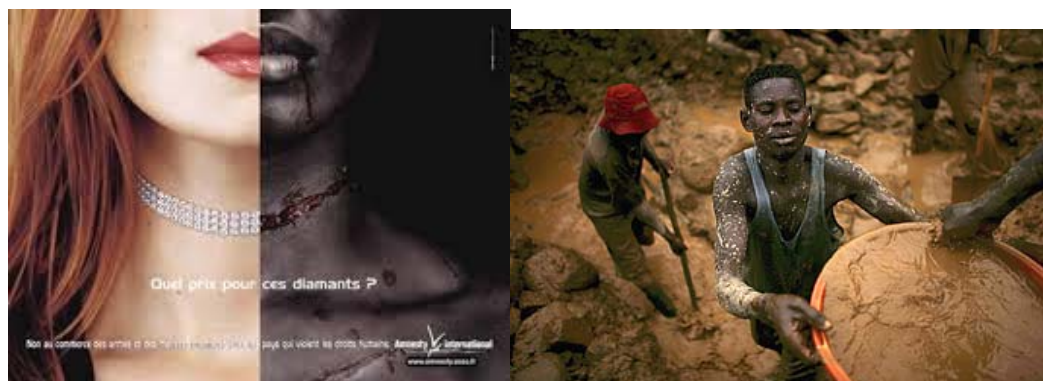
⁶ Conflict diamonds World Diamond Council website - DiamondFacts.org, accessed November 5, 2006

⁷ "Conflict resources: from 'curse' to blessing" by Ernest Harsch. Africa Renewal: January 2007.

⁸ Global Summary 2008, *Kimberley Process Certification Scheme*.

⁹ *Conflict Diamonds*. United Nations Department of Public Information, March 21, 2001, archived online 23 October, 2013.

Εθνών, συστάθηκε το ¹⁰«Kimberley Process Certification Scheme». Η διαδικασία αυτή συστάθηκε, με σκοπό να σταματήσει το εμπόριο «διαμαντιών πολέμου», καθώς επίσης, να διασφαλιστεί ότι θα χρηματοδοτείται η βία από επαναστατικά κινήματα. Στο ψήφισμα αυτό, τάχθηκαν υπέρ και πολλές Χώρες, μεταξύ των οποίων οι Χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και οι Ηνωμένες Πολιτείες.

Νέα Υόρκη (Benex Scandal): Η Bank of New York, θεωρείται μία από τις μεγαλύτερες και παλαιότερες τράπεζες στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μεταφέρει περισσότερα χρήματα από κάθε άλλη τράπεζα ημερησίως σε όλο τον κόσμο, \$600.000. Τον Αύγουστο του 1992, ήρθαν στις επιφάνεια στοιχεία, τα οποία έδειξαν ότι η συγκεκριμένη Τράπεζα, έπεσε «θύμα» σε δραστηριότητα ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, υπό την επίβλεψη της Ρώσικης Μαφίας. Η απάτη περιελάμβανε \$10 δισεκατομμύρια δολάρια, καθιστώντας ίσως τη μεγαλύτερη περίπτωση απάτης παγκοσμίως. Αν και ήταν γνωστό ότι η Ρώσικη Μαφία είχε διεισδύσει στο τραπεζικό σύστημα της Νέας Υόρκης, η επέκταση της συγκεκριμένης δραστηριότητας, εξέπληξε τους ερευνητές. Βρετανοί ερευνητές, αστυνομικές αρχές, καθώς και το FBI, ύστερα από πολλές έρευνες, επικεντρώθηκαν στο Ρώσο επιχειρηματία - Μαφιόζο¹¹. Πιστεύεται, ότι ο επιχειρηματίας συμμετείχε σε εκβιασμούς, εμπορία όπλων και πορνείας. Λέγεται ότι τη δεκαετία του 1990, έζησε στη Βουδαπέστη, όπου ήταν ύποπτος για την Οργάνωση της Πορνείας. Ωστόσο, ισχυρισμοί έδειξαν ότι ο επιχειρηματίας μετακόμισε στη Μόσχα, όπου εκεί αρνήθηκε κάθε εγκληματική

¹⁰ "Official Kimberley Process Website"

¹¹ "Testimony of Thomas Renyi, CEO of the bank, 1999". Archived from the original on 2006-09-29. Retrieved October 7, 2006

δραστηριότητα που είχε διαπράξει. Ανά καιρούς, κατηγορούταν ως ύποπτος για διάφορα Οικονομικά εγκλήματα στη Βρετανία, μέχρι που Βρετανικές μυστικές υπηρεσίες, ανακάλυψαν ότι είχε διαπράξει εγκληματικές δραστηριότητες στην Bank of New York. Η ανακάλυψη, συνέβη μέσω μιας εταιρείας «κέλυφος», την YBM Magnex International,¹²¹³ με έδρα την Πενσυλβάνια, στη οποία κατέληγαν τα χρηματικά ποσά. Η Magnex, ιδρύθηκε από τον περιβόητο σε όλο τον κόσμο Ρώσο gangster, ο οποίος ήταν ο εγκέφαλος αυτής της εγκληματικής υπόθεσης. Σε κάθε Οικονομική απάτη, η εταιρεία αυτή, ήταν «μπροστά». Στην έρευνα, εκτιμάται ότι εκτός από τον Ρώσο μαφιόζο, όμως, συμμετείχαν και άλλοι επιχειρηματίες του Χώρου. Ύποπτοι, θεωρήθηκαν και κάποια στελέχη της Τράπεζας της Νέας Υόρκης, καθώς και η πρώην αντιπρόσωπος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η πρώην αντιπρόεδρος της Αμερικανικής Τράπεζας και κάποιοι άλλοι συνέταιροι. Η μεταφορά των χρημάτων πραγματοποιούνταν μέσω λογαριασμών που είχαν ανοιχτεί, μέσω μιας μικρής εταιρείας τη Benex, με γραφεία στο Queens της Νέας Υόρκης, Σκοπός, ήταν, μέσω των λογαριασμών, να αποκτηθεί πρόσβαση στο λογισμικό έτσι ώστε να επιτρέπεται η παράνομη ηλεκτρονική μεταφορά χρηματικών ποσών από την Bank of New York στη Benex. Ύστερα, αφού γινόταν αυτή η διαδικασία, τα ποσά αυτά μεταφέρονταν στις εταιρείες Becs International LLC και στην Torfinex μέσα από offshore λογαριασμούς, και τέλος κατέληγαν στην YBM Magnex. Το Υπουργείο Εσωτερικών της Ρωσίας, εκτίμησε, ότι το ποσό μεταξύ των \$50 δισεκατομμυρίων και \$250 δισεκατομμυρίων δολαρίων, μεταφέρθηκαν από τη Χώρα παράνομα την περίοδο του 1994-1998. Το 2002, ωστόσο, έγινε η σύλληψη των στελεχών για το σκάνδαλο της Bank of New York, ενώ λίγα χρόνια αργότερα, πραγματοποιήθηκε και η σύλληψη του Ρώσου Μαφιόζου.

¹² "Overview of the money laundering schemes". Retrieved October 7, 2006.

¹³ The Wall Street Journal, September 5, 1999: "A Scheme for Ducking Taxes May Be a Key In Russia Money Probe"

Στην εικόνα, απεικονίζεται η Τράπεζα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η δραστηριότητα του Οικονομικού εγκλήματος, εκτός του ότι λαμβάνει Χώρα σε Διεθνές επίπεδο, παρατηρείται να πλήττει σε μεγάλο βαθμό τις Ευρωπαϊκές Χώρες.

A1.2 ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ένα από τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα Οικονομικού εγκλήματος είναι η Χώρα της Ιταλίας και η δράση της Μαφίας.

Ειδικότερα:

Ιταλία (Vatican Bank): Η τράπεζα του Βατικανό, ή αλλιώς Ινστιτούτο Θρησκευτικών Έργων (IOR) ιδρύθηκε τη δεκαετία του 1940, και ρόλος της είναι να διαφυλάσσει και να προστατεύει την περιουσία που προορίζεται για θρησκευτικά και φιλανθρωπικά έργα.¹⁴ Διαθέτει, ακίνητη περιουσία ανά τον κόσμο 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ, 2.400 οικήματα σε Ιταλία και Ρώμη, ενώ τα αποθέματα χρυσού φτάνουν τα 60 εκατομμύρια ευρώ. Ο αριθμός των μετόχων και των συναλλαγών, δεν είναι ξεκάθαρος από συμμετοχές σε εταιρείες διαχείρισης εκκλησιαστικών ιδρυμάτων, όπως και από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις και ζυθοποιίες. Ωστόσο, η τράπεζα του Βατικανό, έχει κατηγορηθεί για δεκαετίες, ότι έχει χρησιμοποιηθεί για ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, για συνεργασία με τη Μαφία, ακόμα και με τους Ναζί. Το Βατικανό, είχε αποτύχει επανειλημμένα να εφαρμόσει τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης, παρά τη σχετική συμφωνία του 2010 για το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος¹⁵. Το 2010, ήρθε στην επιφάνεια ο λόγος για ξέπλυμα χρήματος από τη Σικελική Μαφία και συγκεκριμένα από τον νέο ηγέτη της Σικελικής Μαφίας Cosa Nostra – από τους πλέον καταζητούμενους άνδρες στη γή από το 1990, καθώς και από τον πρώην κληρικό της Aclamo¹⁶, ο οποίος απαλλάχθηκε από τα καθήκοντα του, εξαιτίας των σχέσεων με τη Μαφία. Έρευνες, δείχνουν ότι την περίοδο 2007 – 2009 συμμετείχαν σε παράνομες οικονομικές συναλλαγές εκατομμυρίων ευρώ. Λέγεται, πως ο Ιταλός Μαφιόζος, κατάφερε να κατασχέσει \$4 δισεκατομμύρια δολάρια την περίοδο εκείνη. Οι

¹⁴ Chirografo di Giovanni Paolo II con il quale viene data nuova configurazione all'«Istituto per le Opere di Religione»

¹⁵ Philip Pullella: Vatican financial body investigating possible money laundering , Reuters, 22M May 2013

¹⁶ La Santa Sede invia monsignor Mogavero come «ispettore» nella Curia di Trapani

εισαγγελείς, υποπετεύθηκαν πως ο πρώην κληρικός εργαζόταν για τον Ιταλό Μαφιόζο, καθώς είχε εμπλακεί σε πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, των οποίων τα χρηματικά ποσά μεταφέρονταν και μοιράζονταν μέσω λογαριασμών σε Τράπεζες εκτός της Ιταλίας. Το σκάνδαλο Vatileaks ή αλλιώς Wiki – leaks scandal¹⁷¹⁸, το οποίο ήρθε στην επιφάνεια ένα χρόνο αργότερα, το 2010, περιελάμβανε, εμπιστευτικά έγγραφα του Πάπα Βενέδικτου XVI, τα οποία έδειχναν ισχυρισμούς περί διαφθοράς και τον εκβιασμό των ομοφυλοφιλικών κληρικών, κάτι που οι γνώστες των εγγράφων αυτών, ανάμεσα σε αυτούς και ο πάπας Βενέδικτος, προσπαθούσαν να βάλουν τέρμα στη διαφθορά και στις υπόλοιπες εγκληματικές δραστηριότητες. Ωστόσο, οι αστυνομικές αρχές, έκριναν επίσης ύποπτο έναν υψηλόβαθμο ιεράρχη, ο οποίος συλλήφθηκε και κατηγορήθηκε ότι υπέβαλε 400.000 ευρώ σε έναν αξιωματικό των μυστικών υπηρεσιών, προκειμένου να καταβάλει 20 εκατομμύρια ευρώ από την Ελβετία σε μια μικρή τράπεζα της Ιταλίας τη Banca del Fucino, καθώς και σε μια άλλη τράπεζα, τη JP Morgan στη Φρανκφούρτη. Επιπλέον, ο υψηλόβαθμος ιεράρχης, είχε άμεση πρόσβαση στους λογαριασμούς της Τράπεζας, καθώς, βρέθηκε ότι στην κατοχή του είχε 5 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία τα είχε μοιράσει σε λογαριασμούς του στη Τράπεζα του Βατικανό και σε άλλες Ιταλικές τράπεζες, και τα οποία όπως υποστήριζε, προέρχονταν από «ψευδείς δωρεές». Η Ιταλική Κυβέρνηση, κατέσχεσε περίπου 23 εκατομμύρια ευρώ από την τράπεζα ως μέτρο προφύλαξης, καθώς άρχισε να κάνει έρευνες για περίεργες συναλλαγές του πρώην προέδρου της IOR, κάτι που ο ίδιος αρνιόταν στις διάφορες δημοσιεύσεις εκείνης της περιόδου. Ο ίδιος, παραιτήθηκε από τη θέση του προέδρου, λόγω των γεγονότων που συνέβησαν. Ωστόσο, αθώωθηκε, καθώς λέγεται ότι ο ίδιος γνώριζε τις πιθανές συνδέσεις που είχε η μαφία και με αυτόν τον τρόπο διέδωσε τα ονόματα που μπλέχτηκαν καθώς και τους λογαριασμούς στην αστυνομία.

Η Εξεταστική Επιτροπή Εμπειρογνομόνων για την καταπολέμηση του ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, Moneyval,¹⁹²⁰ τόνισε σε μια έκθεση που είχε πραγματοποιηθεί το 2012, ότι η IOR,²¹ δεν είχε θεσπίσει περισσότερες

¹⁷ "Pope's butler vows to help Vatican scandal probe". foxnews.com. 28 May 2012. Retrieved 29 May 2012

¹⁸ "Vatileaks: Hunt is on to find Vatican moles". The Independent. 28 May 2012. Retrieved 29 May 2012.

¹⁹ Moneyval in brief, Council of Europe website

²⁰ Annual Report 1998-99, Financial Action Task Force on Money Laundering

²¹ "Report card on Vatican transparency to be released", *The Guardian*, 18 July 2012

μεταρρυθμίσεις, προκειμένου να υπάρχει ανταπόκριση από τους Διεθνείς Οργανισμούς και να αποφευχθεί η διαδικασία ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος.

Στην εικόνα απεικονίζεται η τράπεζα του Βατικανό.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα, αποτελεί η Ελλάδα με το περίφημο σκάνδαλο της Proton Bank.

Ελλάδα (Proton Bank): Η Τράπεζα Επενδυτικών Δραστηριοτήτων Α.Ε ιδρύθηκε το 2001 και άρχισε να λειτουργεί επισήμως το 2002. Το Δεκέμβριο του 2005 εισήχθη στο Χρηματιστήριο Αθηνών, ενώ το Σεπτέμβρη του 2006 μετονομάστηκε σε Proton Bank. Το 2009, ο Έλληνας επιχειρηματίας, απέκτησε το 31,3% ²² των μετοχών της Τράπεζας. Από εκείνη την περίοδο, ως τα μέσα Μαρτίου του 2011, υπήρξε μεγάλη άνοδος των επιχειρηματικών δανείων που χορήγησε η Τράπεζα κατά 70,7% , η οποία αντιστοιχούσε σε 806,979 εκατομμύρια ευρώ. Αργότερα όμως, τον Νοέμβριο του 2011²³, ήρθαν στην επιφάνεια στοιχεία τα οποία έδειχναν πως η Τράπεζα Proton είχε υποβληθεί σε δραστηριότητα για ξέπλυμα μαύρου χρήματος. Σύμφωνα με έρευνες, ο επιχειρηματίας, ο οποίος ήταν ο βασικός εγkéφαλος αυτών των δραστηριοτήτων, μαζί με τους υπόλοιπους τρεις ιδρυτές της χορήγησαν σε εταιρείες δάνεια εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, χωρίς να υπάρχουν απαιτούμενες διασφαλίσεις και εγγυήσεις. Εκείνη την περίοδο, οι περισσότερες τράπεζες της Χώρας είχαν καταπιαστεί με μια κρίση χρέους, η οποία απειλούσε την ίδια της ύπαρξη της ευρωζώνης, με

²² Proton Bank: Ο κ. Λαυρέντιος Λαυρεντιάδης νέος πρόεδρος" Capital.gr. 7 Jan 2009.

²³ http://www.nytimes.com/2012/12/14/world/europe/greek-oligarch-lavrentis-lavrentiadis-arrested-in-fraud-inquiry.html?_r=0

αποτέλεσμα, να οδηγούνται στη λύση των δανείων. Για να πραγματοποιηθεί αυτό το έργο, ο επιχειρηματίας, προσπάθησε να πείσει την φαρμακευτική εταιρεία Alapis²⁴ να επικεντρώσει τις δραστηριότητες της στον φαρμακευτικό κλάδο, και να αποκοπεί από τις υπόλοιπες δραστηριότητες, όπου και πραγματοποιήθηκε. Η διοίκηση της εταιρίας αυτής προχώρησε στην απόσχιση των θυγατρικών εταιρειών της. Ωστόσο, οι περισσότερες θυγατρικές που αποκόπηκαν εξαγοράστηκαν από τους προαναφερόμενους συνεργάτες του Έλληνα επιχειρηματία και από κάποια στελέχη της Alapis, με βασικό χρηματοδότη την Proton Bank. Έρευνες, έδειξαν ότι τα ποσά που συγκεντρώθηκαν και στις εταιρείες έφτασαν τα 500 εκατομμύρια ευρώ. Ωστόσο ο Έλληνας επιχειρηματίας συλλήφθηκε το ίδιο έτος για παράνομες δραστηριότητες που είχε διαπράξει, κάτι που ο ίδιος σε διάφορες συνεντεύξεις του αρνήθηκε κατηγορηματικά.

Στην εικόνα απεικονίζεται το λογότυπο της Τράπεζας.

Επιστήμονες έχουν δηλώσει κατά καιρούς, ότι κατά τη διάρκεια της εισόδου του «μαύρου» χρήματος στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, τα Οργανωμένα Συνδικάτα είναι υποχρεωμένα να δώσουν την απαραίτητη – αναγκαία προσοχή έτσι ώστε να ξεφορτωθούν τα νεκροδολάρια και στη θέση τους να αντικαταστήσουν τα «νόμιμα» χρήματα μέσα από εγκληματικές δραστηριότητες, χωρίς να αφήσουν κάποιο ίχνος ανίχνευσης. Είναι γεγονός ότι τα Οργανωμένα δίκτυα, όπως είναι οι οικογένειες μαφιόζων, αλλά και άλλων ειδών μαφίας, έχουν καταφέρει και έχουν αναπτύξει μια μεγάλη ικανότητα απόκρυψης του «μαύρου» χρήματος μέσα από τις διάφορες εγκληματικές δραστηριότητες. Είναι φανερό ότι η δράση των εγκληματικών ομάδων μέσα από τις διάφορες μορφές του Οικονομικού εγκλήματος, όπως θα γίνει λόγος και παρακάτω, αυξάνει την ισχύ τους ολοένα και περισσότερο.

²⁴ <http://alapis.ephi-online.com/>

Α1.3 ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Η δραστηριότητα του Οικονομικού εγκλήματος, μπορεί να λάβει Χώρα με διάφορες μορφές.

Υπάρχουν 7 τύποι Οικονομικού εγκλήματος. Αυτοί είναι:

1. **Η Διαφθορά:** Η Διαφθορά, είναι ένα Διεθνές ζήτημα, το οποίο φαίνεται να εμποδίζει την κοινωνικό - οικονομική ανάπτυξη στις αναπτυσσόμενες και ανεπτυγμένες Χώρες.
2. **Η Απάτη:** Στο Ποινικό Δίκαιο, η Απάτη εμφανίζεται ως μια σκόπιμη παραπλάνηση, η οποία πραγματοποιείται για προσωπικό όφελος, ή για να βλάψει κάποιο άλλο άτομο.²⁵
3. **Η Φοροδιαφυγή:** Πραγματοποιείται κυρίως από ιδιώτες, εταιρείες. Η φοροδιαφυγή, περιλαμβάνει συχνά ανθρώπους που είναι φορολογημένοι, με σκοπό να παραποιήσει την πραγματική κατάσταση των υποθέσεών τους, εμφανίζοντας πολλές φορές χαμηλότερο εισόδημα. Η φοροδιαφυγή, είναι μια δραστηριότητα, η οποία αναφέρεται στην ανεπίσημη οικονομία.²⁶
4. **Η Παραχάραξη:** Ως παραποίηση, θεωρείται η μίμηση. Είναι η πρακτική της παραγωγής αγαθών, τα οποία είναι κατώτερης ποιότητας, και στη συνέχεια πωλούνται με το εμπορικό σήμα, χωρίς, όμως, την έγκριση του ιδιοκτήτη. Δεν είναι λίγες οι φορές που πολλές μάρκες που εκτείνονται σε διάφορες βιομηχανίες, είναι θύματα παραποίησης. Κάποιες μορφές παραχάραξης είναι η πλαστογραφία είτε χαρτονομισμάτων, είτε εγγράφων, όπως και η παραχάραξη καταναλωτικών αγαθών. Στις περισσότερες Χώρες, η παραποίηση τιμωρείται με Ποινική νομοθεσία, καθώς και από το Αστικό Δίκαιο, με ποινές που κυμαίνονται από διαταγές μέχρι και την ποινή της φυλάκισης.
5. **Η Εμπορία Ανθρώπων:** Η εμπορία των ανθρώπων, πραγματοποιείται κυρίως, με σκοπό τη σεξουαλική δουλειά, την καταναγκαστική εργασία, ή για την εξαγωγή οργάνων και ιστών, κάτι που τα τελευταία χρόνια, δείχνει να έχει

²⁵ "Basic Legal Concepts". Journal of Accountancy. Retrieved 2013-12-18.

²⁶ Michael Wenzel (2002). *The Impact of Outcome Orientation and Justice Concerns on Tax Compliance* (PDF). Journal of Applied Psychology. pp. 4–5. "When taxpayers try to find loopholes with the intention to pay less tax, even if technically legal, their actions may be against the spirit of the law and in this sense considered noncompliant"

«δυναμική εμφάνιση στη Διεθνή σκηνή».^{27 28} Η εμπορία των ανθρώπων, είναι μια προσοδοφόρα βιομηχανία, η οποία υπολογίζεται στα \$32 δισεκατομμύρια ετησίως στο Διεθνές εμπόριο, συγκριτικά με το εκτιμώμενο ετήσιο, το οποίο βρίσκεται στα \$650 δισεκατομμύρια για όλες τις παράνομες πράξεις, που πραγματοποιήθηκαν στο Διεθνές εμπόριο γύρω στο 2010.

6. **Η Διακίνηση Ναρκωτικών:** Το παράνομο εμπόριο των ναρκωτικών, είναι μια παγκόσμια μαύρη αγορά, που είναι αφιερωμένη στην καλλιέργεια, την παραγωγή, τη διανομή και την πώληση φαρμάκων, που υπόκεινται σε απαγορευμένους νόμους. Οι περισσότερες Χώρες, απαγορεύουν το εμπόριο αυτό, παρά μόνο υπό άδεια, από πολλούς τύπους φαρμάκων, με τη χρήση των νόμων απαγόρευσης ναρκωτικών.
7. **Το Ξέπλυμα του «μαύρου» Χρήματος:** Το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, είναι η διαδικασία της απόκρυψης των πηγών των χρημάτων. Το λεγόμενο «μαύρο» χρήμα, προέρχεται από εγκληματικές ενέργειες, και «ξεπλένεται» με σκοπό να φαίνεται ότι η πηγή του, είναι νόμιμης προέλευσης.

Οι ομάδες του Οργανωμένου εγκλήματος, δημιουργούν μεγάλα χρηματικά ποσά από αυτές τις δραστηριότητες. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν για τη μετατροπή του «μαύρου» χρήματος σε «καθαρό», ενθαρρύνει τη διαφθορά. Σκοπός τους, είναι να κρύψουν την παράνομη προέλευση του χρήματος. Σε γενικό επίπεδο, δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία για τα ποσά των εσόδων που νομιμοποιήθηκαν, καθώς είναι αδύνατον να υπολογιστεί.^{29 30} Ωστόσο, η διαδικασία για το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, περιλαμβάνει τρία στάδια.

1. **Τοποθέτηση.** Το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, είναι μια επιχειρηματική δραστηριότητα, μέσω της οποίας δημιουργούνται τεράστια χρηματικά ποσά από παράνομες δραστηριότητες, όπως για παράδειγμα είναι η εμπορία ναρκωτικών και φαρμάκων. Τα χρηματικά ποσά που τοποθετούνται στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, γίνεται εκτός της Χώρας που πραγματοποιήθηκε η παράνομη δραστηριότητα. Σκοπός, είναι να απομακρυνθούν τα χρήματα από τον τόπο της εξαγοράς, έτσι ώστε να

²⁷ "UNODC on human trafficking and migrant smuggling" . Unodc.org. 2011. Retrieved 2011-03-22.

²⁸ "Amnesty International - People smuggling" . Amnesty.org.au. 2009-03-23. Retrieved 2011-03-22.

²⁹ "The Economic Impact of Counterfeiting and Piracy". *OECD* 12. 2007.

³⁰ "Customs response to latest trends in Counterfeiting and piracy". *COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE COUNCIL, THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE*. 2005.

αποφευχθεί ο εντοπισμός από τις αρχές και στη συνέχεια να μετατραπούν σε άλλες μορφές περιουσιακών στοιχείων, όπως είναι οι ταχυδρομικές επιταγές.

2. **Διαστρωμάτωση.** Κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου, γίνεται η πρώτη απόκρυψη ή η συγκάλυψη των πηγών κυριότητας των Κεφαλαίων, με τη δημιουργία πολύπλοκων στρωμάτων χρηματοοικονομικών συναλλαγών, που αποσκοπούν στη συγκάλυψη της παροχής ελέγχου, καθώς και της ανωνυμίας. Σκοπός αυτού του σταδίου, είναι η διαχώριση των παράνομων χρημάτων από την πηγή του εγκλήματος, δημιουργώντας ένα πολύπλοκο πλέγμα οικονομικών συναλλαγών, που ως στόχο έχει την απόκρυψη κάθε διαδρομής ελέγχου, όπως επίσης και της πηγής και της κυριότητας των Κεφαλαίων.
3. **Ολοκλήρωση.** Σε αυτό το στάδιο, τα χρήματα ενσωματώνονται στο νόμιμο και χρηματοπιστωτικό σύστημα, και εξομοιώνονται με όλα τα άλλα περιουσιακά στοιχεία. Η ένταξη του «καθαρού» χρήματος στην οικονομία, επιτυγχάνεται με το ξέπλυμα, δημιουργώντας την εικόνα μιας νόμιμης κατάστασης. Σε αυτό το στάδιο είναι πολύ δύσκολο να γίνει διάκριση μεταξύ νόμιμου και παράνομου πλούτου. Οι πιο δημοφιλείς μέθοδοι για το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος σε αυτό το στάδιο είναι:
 - a. Η δημιουργία ανώνυμων εταιρειών σε Χώρες στις οποίες το απόρρητο είναι εγγυημένο. Σε αυτήν την περίπτωση, κατά τη διάρκεια μιας μελλοντικής νομικής πράξης, θα είναι εύκολη η χορήγηση δανείων, που σκοπό έχει την αύξηση των κερδών τους, αλλά επίσης να διεκδικήσουν και φορολογικές ελαφρύνσεις για την αποπληρωμή δανείου.
 - b. Επίσης, η αποστολή πλαστών τιμολογίων εισαγωγών – εξαγωγών αγαθών υπερεκτίμησης, επιτρέπει το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, με σκοπό να κινηθεί από την μια εταιρεία και Χώρα σε άλλη, με τα τιμολόγια που χρησιμεύουν στην εξακρίβωση της προέλευσης των χρημάτων που τοποθετούνται με τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

- c. Τέλος μια άλλη μέθοδος, είναι εκείνη της μεταφοράς, μέσω μιας ελεύθερης τεχνικής (EFT)^{31 32} από μια τράπεζα που ειδικεύεται στο ξέπλυμα χρήματος, σε μια νόμιμη.

Η σύνδεση των διαφόρων εγκληματικών οργανώσεων και του Οικονομικού εγκλήματος, είναι άμεση. Μέσω όλων αυτών των ποικίλων παράνομων δραστηριοτήτων σε συνδυασμό με την εξέλιξη της Τεχνολογίας, οι εγκληματικές οργανώσεις, αποκτούν ευκολότερη πρόσβαση στα συστήματα, κάτι που ευνοεί φυσικά τη χρηματοδότηση τους.

A.2 ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ως Τρομοκρατία, ορίζεται η συστηματική χρήση βίας, που χρησιμοποιείται ως μέσο καταναγκασμού για πολιτικούς - οικονομικούς σκοπούς. Στη Διεθνή σκηνή, με βάση το Ποινικό Δίκαιο, η Τρομοκρατία, δεν είναι νομίμως δεσμευτική.³³ Αναφέρεται σε βίαιες πράξεις, οι οποίες έχουν ως στόχο να προκαλέσουν φόβο, κυρίως για θρησκευτικούς, πολιτικούς και ιδεολογικούς λόγους, στοχεύοντας σκόπιμα τους πολίτες, παραβλέποντας με αυτόν τον τρόπο συνειδητά την ασφάλειά τους. Η Τρομοκρατία, ασκείται από ένα ευρύ φάσμα πολιτικών οργανώσεων, με σκοπό να πετύχουν τους σκοπούς τους.

Ωστόσο, κατά καιρούς, έχουν βγει διάφορες απόψεις για το πως τελικά ορίζεται η Τρομοκρατία. Το 2000 βγήκε η Σύμβαση για τη Διεθνή Τρομοκρατία η οποία δίνει ένα πιο ξεκάθαρο ορισμό της.

Συγκεκριμένα:

Προτεινόμενη Σύμβαση για τη Διεθνή Τρομοκρατία

Από το 2000, η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, έχει διαπραγματευθεί μια Σύμβαση για τη Διεθνή Τρομοκρατία. Ο ορισμός του εγκλήματος της Τρομοκρατίας, όπου ήρθε στην επιφάνεια το 2002, αναφέρει τα εξής:

³¹ Oliver Burkeman (2007-02-10). "Help yourself" . *The Guardian*. Retrieved 2009-06-29.

³² "Emotional Freedom Techniques (EFT)" . Retrieved 24 January 2013.

³³ Angus Martyn, The Right of Self-Defence under International Law-the Response to the Terrorist Attacks of 11 September, Australian Law and Bills Digest Group, Parliament of Australia Web Site, 12 February 2002

1. Κάθε πρόσωπο, που διαπράττει κάποιο παράνομο αδίκημα, σύμφωνα με τη Σύμβαση, μπορεί να προκαλέσει:
 - A. Θάνατο ή σοβαρές σωματικές βλάβες σε οποιοδήποτε πρόσωπο, ή
 - B. Σοβαρές ζημιές σε δημόσια ή ιδιωτική ιδιοκτησία, συμπεριλαμβανομένου ενός δημόσιου χώρου, ενός κράτους, ή κυβερνητικής εγκατάστασης, ή
 - Γ. Υλικές ζημιές σε χώρους, εγκαταστάσεις, συστήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1(β) του παρόντος άρθρου, που συνεπάγεται ή ενδέχεται να προκαλέσει σημαντικές οικονομικές απώλειες, όταν ο σκοπός συμπεριφοράς λόγω της φύσης ή του πλαισίου της, είναι να εκφοβίσει έναν πληθυσμό ή να εξαναγκάσει μια κυβέρνηση ή έναν Διεθνή Οργανισμό να κάνει μια οποιαδήποτε πράξη.³⁴

Η Διεθνής Κοινότητα, υιοθέτησε μια σειρά Τομεακών Συμβάσεων για την ποινικοποίηση διαφόρων τύπων δραστηριοτήτων Τρομοκρατίας. Από το 1994, η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, έχει επανειλημμένα εκδικάσει τις τρομοκρατικές πράξεις, χρησιμοποιώντας την ακόλουθη περιγραφική μορφή της Τρομοκρατίας: *«Εγκλήματα που προορίζονται ή υπολογίζεται ότι πρόκειται να προκαλέσουν μια κατάσταση τρόμου στο ευρύ κοινό, από μια ομάδα προσώπων είναι σε κάθε περίπτωση αδικαιολόγητα, ανεξάρτητα αν γίνεται για οικονομικούς, πολιτικούς, ιδεολογικούς, εθνικούς, θρησκευτικούς ή άλλης φύσεως λόγους».*³⁵

Πέρα από τον μη ακριβή ορισμό της, πρέπει να εξεταστεί και ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να προκληθεί μια Τρομοκρατική πράξη.

Η Τρομοκρατία, μπορεί να επηρεάσει τη Δημοσιονομική και Νομισματική Πολιτική. Ωστόσο, κάποιοι από τους οικονομικούς παράγοντες που θα μπορούσαν να προκαλέσουν την Τρομοκρατία είναι:

1. **Οικονομική στέρηση.** Σύμφωνα με μελέτες που έχουν πραγματοποιηθεί, τα αίτια των Τρομοκρατικών επιθέσεων, οφείλονται σε συνθήκες φτώχειας, ή εισοδηματικής ανισότητας και έλλειψης οικονομικών ευκαιριών.

³⁴ United Nations General Assembly, Report of the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996, Sixth session (28 January-1 February 2002), Annex II, art. 2.1.

³⁵ 1994 United Nations Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annex to UN General Assembly resolution 49/60, "Measures to Eliminate International Terrorism," of December 9, 1994, UN Doc. A/Res/60/49.

2. Ένας άλλος οικονομικός παράγοντας, βρίσκεται στις **κοινωνικοοικονομικές αλλαγές**, που ενισχύθηκε από την διαδικασία εκσυγχρονισμού, δημιουργώντας με αυτόν τον τρόπο, διαφορετικά είδη καταπόνησης, όπως για παράδειγμα είναι οι Δυτικές ιδεολογίες, καθώς και οι νέες μορφές ζωής, όπως είναι η μετάβαση από γεωργικές κοινωνίες σε αστικές κοινωνίες. Σύμφωνα με μελέτες,³⁶ όλοι αυτοί οι παράγοντες, δημιουργούν εντάσεις, λόγω της οικονομικής, δημογραφικής και κοινωνικής πίεσης.³⁷
3. Ως τρίτος παράγοντας, θεωρείται η **Οικονομική και Πολιτική Ενοποίηση**, η οποία θα μπορούσε να υποκινήσει Τρομοκρατική Δραστηριότητα.

Για τις περισσότερες Χώρες, το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος και η Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, θέτουν σημαντικά ζητήματα όσον αφορά την πρόληψη, την ανίχνευση και τη δίωξη. Εξελιγμένες τεχνικές που χρησιμοποιούνται για το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος και τη χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, αυξάνουν την πολυπλοκότητα αυτών των θεμάτων. Αυτές οι εξελιγμένες τεχνικές, μπορεί να περιλαμβάνουν διαφορετικούς τύπους χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, πολλαπλών οικονομικών συναλλαγών, τη χρήση των μεσαζόντων, όπως είναι οι χρηματοοικονομικοί σύμβουλοι, λογιστές κ.α., τις μεταφορές εντός και εκτός των Χωρών, καθώς και τη χρήση διαφορετικών οικονομικών μέσων. Το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, είναι ωστόσο μια θεμελιώδης έννοια. Είναι η διαδικασία με την οποία τα έσοδα από μια εγκληματική δραστηριότητα, είναι αγνώστου προελεύσεως. Το ξέπλυμα χρήματος, μπορεί να οριστεί με διάφορους τρόπους. Οι περισσότερες Χώρες, χρησιμοποιούν τον ορισμό, ο οποίος εγκρίθηκε από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών, κατά της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών φαρμάκων και ψυχοτρόπων ουσιών το 1988 (Σύμβαση της Βιέννης), και της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος το 2000 (Σύμβαση του Παλέρμο) :

- Η μετατροπή ή η μεταβίβαση περιουσίας, εν γνώσει ότι η περιουσία αυτή προέρχεται από οποιοδήποτε αδίκημα-αδικήματα (διακίνηση ναρκωτικών) ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιο αδίκημα-αδικήματα, με σκοπό την

³⁶ Ross, J.I (1993): Structural Causes of Oppositional Political Terrorism: Towards a Causal Model. Journal of Peace Research 30(3): p.317-329. In: Schneider, F., T. Brück and D. Meierrieks (2009): The Economics of Terrorism and Counter-Terrorism: A Survey.

³⁷ Robinson, K.K, E.M. Crenshaw and J.C. Jenkins (2006): Ideologies of Violence: The Social Origins of Islamist and Leftist Transnational Terrorism. Social Forces 84(4): 129-145. In: Schneider, F., T. Brück and D. Meierrieks (2009): The Economics of Terrorism and Counter-Terrorism: A Survey

απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της παράνομης προέλευσής της ή την παροχή συνδρομής κάθε προσώπου που εμπλέκεται στη διάπραξη του εν λόγω αδικήματος ή αδικημάτων, προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεών του,

- Η απόκρυψη ή η συγκάλυψη της πραγματικής φύσης, προέλευσης, θέσης, διάθεσης, κυκλοφορίας, ή την κυριότητα επί περιουσίας, εν γνώσει ότι αυτή η περιουσία προέρχεται από αδίκημα ή αδικήματα, ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοια αξιόποινη πράξη-εις και
- Η απόκτηση, κατοχή ή χρήση της περιουσίας, εν γνώσει κατά το χρόνο της παραλαβής γεγονότος ότι η περιουσία αυτή προέρχεται από ένα αδίκημα ή αδικήματα ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοια αξιόποινη πράξη ή πράξεις.

Το Σεπτέμβριο του 2003, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, σημείωσε τη στενή σχέση της Διεθνούς Τρομοκρατίας και του Οργανωμένου εγκλήματος. Τα περισσότερα Διεθνή οργανωμένα Εγκλήματα και Τρομοκρατικές ομάδες, δρουν κρυφά. Χρησιμοποιούν τον εκφοβισμό, τη σκληρότητα και τη βία, απέναντι στον άμαχο πληθυσμό. Χρησιμοποιούν επίσης, διάφορες τακτικές, όπως είναι η απαγωγή, οι δολοφονίες και οι εκβιασμοί. Και οι δύο χρησιμοποιούν νόμιμες επιχειρήσεις και φιλανθρωπικά ιδρύματα, με σκοπό να καλύψουν τις παράνομες δραστηριότητες τους, όπως είναι το ξέπλυμα χρήματος. Οι τρομοκράτες, συνήθως, χρησιμοποιούν εγκληματικά δίκτυα, για τον εφοδιασμό τους, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών δραστηριοτήτων. Μερικές Τρομοκρατικές ομάδες, δημιουργούν ένα ψεύτικο προφίλ επιχειρήσεων, για να ξεπλύνουν χρήματα, ενώ άλλες Τρομοκρατικές ομάδες, συμμετέχουν σε μυστικές συμφωνίες και συμμαχούν με ομάδες του Οργανωμένου εγκλήματος. Οι Τρομοκρατικές και εγκληματικές οργανώσεις, ενώ ουσιαστικά έχουν διαφορετικά κίνητρα για τα εγκλήματά τους, συνεργάζονται μέσω της δικτύωσης ή άλλων διαφόρων εργασιών. Για παράδειγμα, κάποιες συμμορίες απαγωγέων στη Νότιο Αφρική πωλούν συχνά την επιμέλεια των θυμάτων τους σε μεγαλύτερες Τρομοκρατικές ομάδες, ανάλογα με το τι συνιστά η «δευτερογενής αγορά». Η σύνδεση μεταξύ της Τρομοκρατίας και του Οργανωμένου εγκλήματος, προέρχεται από τη σχέση μεταξύ των δύο ομάδων και της αναγκαιότητας των οικονομικών κερδών – αμοιβαίο όφελος.³⁸ Οι Τρομοκράτες, συνάπτουν διάφορες

³⁸Shanty, F.G. (2008). *Organized Crime: From Trafficking to Terrorism*. Santa Barbara: ACB-CLIO, p.366

συμφωνίες με τους Διεθνείς εγκληματίες προκειμένου να αποκτήσουν χρηματικό κέρδος, χωρίς όμως να βάζουν σε κίνδυνο την ιδεολογία τους ή να προβαίνουν σε διάφορες εμπορικές δραστηριότητες. Διατηρούν την ιδεολογική σκέψη της στρατηγικής τους. Οι Τρομοκρατικές οργανώσεις, υπό την βλέψη των εγκληματικών δραστηριοτήτων, άρχισαν να στηρίζονται σε νόμιμες επιχειρήσεις και μη κυβερνητικές δραστηριότητες. Αξίζει να αναφερθεί, ότι πριν από τον Ψυχρό πόλεμο, δεν υπήρχαν σαφείς έννοιες για τους όρους «*Τρομοκρατία*» και «*Εγκλημα*». Μετά όμως το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και την κατάρρευση της Σοβιετικής ένωσης και της Παγκοσμιοποίησης, πολλοί από τους υποστηρικτές της Τρομοκρατίας, σταμάτησαν τις δραστηριότητές τους. Η Παγκοσμιοποίηση άλλαξε τη δυναμική της. Πλέον, υπήρχαν δύο είδη επιχειρήσεων. Οι νόμιμες, και οι παράνομες. Οι συγκρούσεις μεταφράστηκαν σε ένοπλες συγκρούσεις και η διαδικασία της προμήθειας όπλων και άλλων διαφόρων δεξιοτήτων που τέθηκαν στην «*μαύρη*» αγορά, αυξήθηκαν. Επίσης, με την εμφάνιση της «*νέας Παγκοσμιοποίησης*», διευκολύνθηκαν οι διασυνοριακές μεταφορές. Βέβαια, σα συνέπεια είχε τη διάσπαση του πληθυσμού. Τεράστιος αριθμός του πληθυσμού μετανάστευσε στις ανεπτυγμένες Χώρες, κάτι που για τους εγκληματίες και τα διάφορα εγκληματικά δίκτυα, αποτέλεσε μια καλή βάση.

Μέσω όλων αυτών των αναφορών, γίνεται αντιληπτό, ότι οι εγκληματικές – τρομοκρατικές οργανώσεις, μπορούν με πολύ εύκολο τρόπο να χρηματοδοτηθούν από τις παράνομες δραστηριότητες Οικονομικού εγκλήματος που διαπράττουν.

A.2 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

A.2.1 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Μια τρομοκρατική ομάδα, όπως και κάθε άλλη Τρομοκρατική οργάνωση, χτίζει και διατηρεί μια υποδομή. Αυτό, γίνεται με σκοπό τη διευκόλυνση της ανάπτυξης των πηγών της χρηματοδότησης, της διοχέτευσης των χρημάτων στους παρόχους των υλικών ή των υπηρεσιών για την οργάνωση και ενδεχομένως για τη νομιμοποίηση των κεφαλαίων που χρησιμοποιούνται στη χρηματοδότηση της Τρομοκρατικής

δραστηριότητας, ή που προκύπτουν από την ίδια τη δραστηριότητα.³⁹ Οι Τρομοκρατικές οργανώσεις συνήθως, αντλούν τα εισοδήματά τους μέσα από πολλές πηγές, χρησιμοποιώντας τόσο τη νόμιμη, όσο και την παράνομη χρηματοδότηση. Στο πλαίσιο της παράνομης χρηματοδότησης, οι παράγοντες που εμπλέκονται δεν γνωρίζουν πάντα την παράνομη προέλευση των χρημάτων. Ωστόσο, οι μορφές χρηματοδότησης ομαδοποιούνται σε δύο μέρη.

1. **Χρηματοδοτική στήριξη.** Πραγματοποιείται, είτε με τη μορφή δωρεών είτε από άλλες πρωτοβουλίες συγκέντρωσης χρημάτων. Σε αυτήν την περίπτωση, η χρηματική στήριξη, μπορεί να προέρχεται από Κράτη, από μεγάλους οργανισμούς ή ιδιώτες.
2. **Δραστηριότητες που δημιουργούν έσοδα.** Σε αυτήν την περίπτωση, τα έσοδα αυτά, προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, όπως είναι η απαγωγή, οι εκβιασμοί, το λαθρεμπόριο και η απάτη. Ακόμη, τα έσοδα, μπορεί να προέρχονται και από νόμιμες οικονομικές δραστηριότητες, όπως το εμπόριο ή οι επενδύσεις σε ακίνητα.

Η Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, γίνεται με σκοπό να καλυφθεί η προέλευση των Κεφαλαίων, ενώ μεγιστοποιούνται τα έσοδα για την οργάνωση της χορηγίας. Αυτό συμβαίνει, διότι τα Κεφάλαια αυτά έχουν παράνομη προέλευση και η Τρομοκρατική ομάδα θέλει να διαφυλάξει την πορεία της νόμιμης χρηματοδότησης.⁴⁰ Η ανάγκη αυτή για κάλυψη, προέρχεται από το γεγονός ότι η χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, έχει πολλές ομοιότητες με το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, όπως η ενσωμάτωση των κονδυλίων του Διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος. Βέβαια, υπάρχει μια διαφορά ανάμεσα στο ξέπλυμα του «μαύρου» χρήματος και της Τρομοκρατίας. Η παρακολούθηση των οικονομικών συναλλαγών που συμβαίνει στο ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, πραγματοποιείται με σκοπό να συνδεθούν τα Κεφάλαια με την εγκληματική πράξη, η οποία ήδη έχει λάβει χώρα και να αφαιρέσει τυχόν συνεργούς από τα οικονομικά οφέλη που είχαν συμμετάσχει στην εγκληματική δραστηριότητα.⁴¹ Αντιθέτως, στη χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, η έρευνα συμβαίνει έτσι ώστε να μην επιτραπεί στα άτομα να αποκτήσουν πρόσβαση σε πόρους, τους οποίους θα μπορούσαν να χρηματοδοτήσουν σε μια μελλοντική

³⁹ Makarenko, T (2003). "A model of terrorist-criminal relations". *Janes Intelligence Review*.

⁴⁰ Makarenko, T (2002). "Crime, Terror, and the Central Asian Drug Trade". *Harvard Asia Quarterly* 6 (3): 1–24.

⁴¹ Makarenko, T. "The Crime-Terror Continuum: Tracing the Interplay between Transnational Organized". *Global crime* 6 (1): 129–145.

εγκληματική δραστηριότητα. Η παρακολούθηση των οικονομικών συναλλαγών με σκοπό των προσδιορισμό των χρηματοδοτών της Τρομοκρατίας, πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις προθέσεις αυτών που επιδίδονται στις παρατηρηθείς οικονομικές συναλλαγές.

Με την εξέλιξη της τεχνολογίας, εκτός από την αύξηση της ισχύος των εγκληματικών – τρομοκρατικών οργανώσεων, εξελίσσονται και τα μέσα δράσης που χρησιμοποιούν για την κατάρρευση των διαφόρων συστημάτων. Τις περισσότερες φορές, όπως θα φανεί και παρακάτω, προκειμένου να υλοποιήσουν το σκοπό τους, δρουν με βίαιο τρόπο, χρησιμοποιώντας όπλα τελευταίας τεχνολογίας.

A.2.2 ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

1. **RPG 7 (TYPE 69):** Κινέζικης κατασκευής.⁴² Αντιαρματικό όπλο και αντίγραφο του αυθεντικού RPG.⁴³ Είναι άγνωστο πόσα κυκλοφορούν παγκοσμίως – αμερικανοί ειδικοί εικάζουν ότι μπορεί να ξεπερνούν το ένα

⁴² RPG-7/RPG-7V/RPG-7VR Rocket Propelled Grenade Launcher (Multi Purpose Weapon)" . Defense Update. 2006. Retrieved 23 January 2011.

⁴³ John Pike. "RPG-7" . globalsecurity.org. Retrieved 2014-01-20.

εκατομμύριο, με τα περισσότερα να έχουν διακινηθεί από τη μαύρη αγορά.⁴⁴ Αν και «καθαρόαιμο» αντιαρματικό όπλο, έχει χρησιμοποιηθεί και ως αντιαεροπορικό πυροβόλο μικρού βεληνεκούς, αφού θεωρείται υπεύθυνο για την καταστροφή πολλών ελικοπτέρων σε ανταρτικά ανά τον κόσμο. Χρησιμοποιήθηκε από τον «Επαναστατικό Αγώνα» στην Επίθεση κατά της Αμερικάνικης Πρεσβείας, στις 22 Ιανουαρίου το 2007.

2. **ΚΑΛΑΣΝΙΚΟΦ ΑΚ-47:** Το διασημότερο όπλο της Σοβιετικής Ένωσης και σε πλήρη χρήση (και εξέλιξη) από τη δεκαετία του 1940.⁴⁵ Σχεδιάστηκε και κατασκευάστηκε για να αντέχει και στις πλέον ακραίες καιρικές συνθήκες.⁴⁶ Η Παγκόσμια Τράπεζα, υπολογίζει ότι κυκλοφορούν περίπου 75 ΚΑΛΑΣΝΙΚΟΦ ΑΚ-47 στον πλανήτη, ενώ εκτιμάται ότι συνολικά στρατοί, αντάρτες και παραστρατιωτικοί διαθέτουν στους οπλοβαστούς τους σχεδόν 500 εκατομμύρια αντίγραφα και απομιμήσεις του συγκεκριμένου όπλου. Χρησιμοποιήθηκε από τον «Επαναστατικό Αγώνα» στην επίθεση στα Εξάρχεια, προκαλώντας τον βαρύ τραυματισμό του ειδικού φρουρού Αδ. Ματζούνη, και κατά της κλούβας των ΜΑΤ στου Γουδή⁴⁷κ.α.
3. Το υποπυλοβόλο **MP5**, πρωτοκατασκευάστηκε στη Δυτική Γερμανία και είναι συγγενές προς το γνώριμο στους περισσότερους Έλληνες G3.⁴⁸ Μάλιστα, ανάμεσα στα εργοστάσια που κατασκευάζεται βρίσκεται και αυτό των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων (πρώην ΕΒΟ – ΠΥΡΚΛΛ). Χρησιμοποιείται από δυνάμεις ασφαλείας σε περισσότερες από 50 Χώρες και θεωρείται εξαιρετικά αποτελεσματικό και βολικό όπλο.⁴⁹ Χρησιμοποιήθηκε από τον «Επαναστατικό Αγώνα» για πρώτη φορά στην Επίθεση κατά του Β' Αστυνομικού Τμήματος Νέας Ιωνίας, στις 30 Απριλίου 2007.
4. **SCORPION:** Το συγκεκριμένο υποπυλοβόλο, σχεδιάστηκε και κατασκευάστηκε στην Τσεχοσλοβακία τη δεκαετία του 1950. Αποτέλεσε - και ακόμη αποτελεί - βασικό όπλο σε αρκετές αναπτυσσόμενες Χώρες, σε αρκετά

⁴⁴ "RosOboronExport" . rusarm.ru. Retrieved 2014-01-20.

⁴⁵ Popenker, Maksim (5 February 2009). "Kalashnikov AK (AK-47) AKS, AKM and AKMS assault rifles (USSR)" . *World Guns. Modern Firearms & Ammunition*. Retrieved 14 March 2011.

⁴⁶ "AK-47 Inventor Doesn't Lose Sleep Over Havoc Wrought With His Invention" . *FoxNews.com*. USA: News Corporation. 6 July 2007. OCLC 36334372. Retrieved 3 April 2010.

⁴⁷ <http://www.ekeo.gr/2010/04/2736/>

⁴⁸ Tilstra, Russell C. (2012). *Small Arms for Urban Combat* . US: McFarland. p. 42. ISBN 978-0-7864-6523-1.

⁴⁹ "H&K Web site, MP5 overview" . Heckler-koch.com. Retrieved 2012-12-29.

σώματα ασφαλείας, κυρίως στις ειδικές δυνάμεις.⁵⁰ Όπως και τα περισσότερα υποπυλοβόλα, είναι γρήγορο, ελαφρύ αποτελεσματικό και σε κοντινή απόσταση θανατηφόρο. Χρησιμοποιήθηκε από τη «Σέχτα Επαναστατών» στην επίθεση εναντίον Αστυνομικού Τμήματος Κορυδαλλού.

Μπορεί όλα αυτά τα τεχνολογικά μέσα, να διευκολύνουν τον τρόπο δράσης των εγκληματικών οργανώσεων, όμως ταυτοχρόνως, οι συνέπειες - ζημιές που μπορεί να προκληθούν σε ένα σύστημα, ή σε ένα Κράτος, είναι εξίσου σημαντικές.

A.3 ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

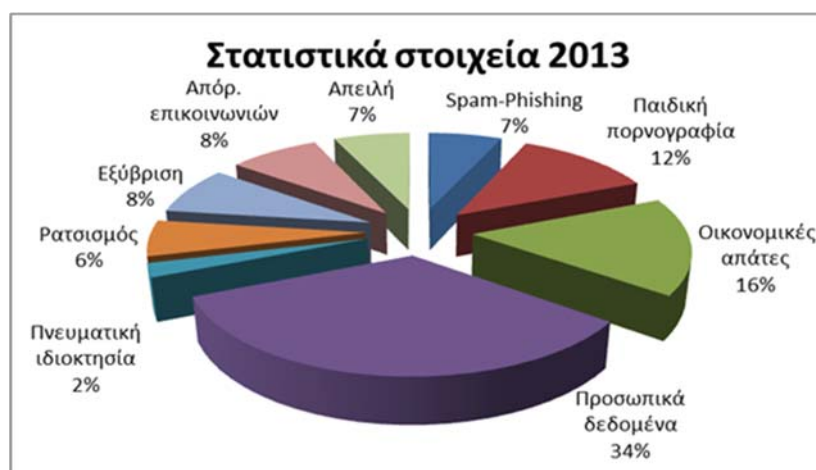
Η δραστηριότητα του Οργανωμένου εγκλήματος και συγκεκριμένα αυτή του Οικονομικού εγκλήματος, έχει άμεσο αντίκτυπο στην κοινωνία, καθώς η δραστηριότητα ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, επηρεάζει την Κυβέρνηση ενός Κράτους και την καθιστά αδύνατη να εφαρμόσει τα μέτρα της δημοσιονομικής και νομισματικής πολιτικής. Αυτό, οφείλεται στο γεγονός ότι το Οργανωμένο έγκλημα ελέγχει τις χρηματοοικονομικές αξίες, με αποτέλεσμα οι βασικοί δείκτες των Οικονομικών δραστηριοτήτων, να χάνουν την αξιοπιστία τους και τη χρησιμότητα τους σε ότι αφορά τη διαμόρφωση και την εφαρμογή της αποτελεσματικής οικονομικής πολιτικής. Εκτός από αυτό, είναι γεγονός ότι με την σταδιακή αύξηση της οικονομικής δύναμης των συνδικάτων, του εγκλήματος, η διείσδυση σε νόμιμες δραστηριότητες της Εθνικής Οικονομίας, είναι πολύ πιο προσβάσιμη. Το μέγεθος, καθώς και η έκταση των παράνομων δραστηριοτήτων, αποφέρει στο Οργανωμένο έγκλημα, τόσο μεγάλα έσοδα, με σκοπό να απειλεί την παγκόσμια Οικονομική δραστηριότητα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η στάση των εγκληματιών, οι οποίοι προκειμένου να κάνουν ελεύθερη διακίνηση των δραστηριοτήτων τους, δε διστάζουν να διαθέσουν έως και το ¼ των χρημάτων έτσι ώστε να νομιμοποιηθούν και να αποκτήσουν γρήγορη και ευκολότερη πρόσβαση στα νόμιμα συστήματα, καθώς επίσης να αποκτήσουν μεγαλύτερο έλεγχο.

⁵⁰ "Military-Today - Sa vz.61 Scorpion Submachine Gun" . Retrieved 2012-02-27.

Α.3.1 ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ 2013

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ελληνικής αστυνομίας⁵¹ για το έτος 2013, στον τομέα αντιμετώπισης του Οργανωμένου Οικονομικού εγκλήματος, εξαρθρώθηκαν 16 εγκληματικές οργανώσεις, οι οποίες εμπλέκονταν σε:

- Συστηματικές αναλήψεις μεγάλων χρηματικών ποσών από μηχανήματα ανάληψης χρηματικών ποσών (ΑΤΜ) με τη χρήση ύποπτων πιστωτικών καρτών
- Φοροδιαφυγή σε χώρο εστίασης με τη μέθοδο επανέκδοσης αποδείξεων κλώνων
- Παραβιάσεις διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας, σχετικά με παράνομη αναπαραγωγή συγγραμμάτων, βιβλίων σε ψηφιακή και έντυπη μορφή
- Υπόθεση ληστείας κατ εξακολούθηση από δράσιδα που προσέγγιζε άνδρες μέσω διαδικτύου
- Απόπειρα υφαρπαγής οικονομικής επιχορήγησης μέσω Ευρωπαϊκού προγράμματος
- Περιπτώσεις παρεμπορίου, απομιμητικών προϊόντων και παράνομων φαρμακευτικών σκευασμάτων.

⁵¹http://www.hellenicpolice.gr/index.php?option=ozo_content&lang=%27..%27&perform=view&id=37630&Itemid=1240&lang=

A.3.2 ΘΕΣΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Η καταπολέμηση του φαινομένου της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, θεωρείται από τα πιο σημαντικά μέτρα με στόχο την καταπολέμηση του Οργανωμένου εγκλήματος και της χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας τόσο σε Παγκόσμιο όσο και σε Ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεωρεί την καταπολέμηση της εγκληματικότητας, ως ένα ζήτημα που συνενώνει όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς, τόσο σε επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, με σκοπό την αποτροπή της διείσδυσης του Οργανωμένου εγκλήματος στον δημόσιο τομέα, στην οικονομία, ή σε καίρια σημεία της δημόσιας διοίκησης.⁵² Το 2012, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δημιούργησε την Επιτροπή για το Οργανωμένο έγκλημα, τη Διαφθορά και τη Νομιμοποίηση εσόδων από διάφορα εγκλήματα, με σκοπό την αξιολόγηση του πραγματικού μεγέθους του προβλήματος, καθώς και τις επιπτώσεις του στην οικονομία και στην κοινωνία.

Σύμφωνα με τον ΟΗΕ και συγκεκριμένα του άρθρου 2, παράγραφος Α της Συνθήκης κατά του Διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος, ως Διεθνές Οργανωμένο έγκλημα, ορίζεται μια δομημένη ομάδα τριών ή περισσότερων ατόμων, η οποία δρά με απώτερο στόχο τη διάπραξη μιας ή περισσότερων προσβολών εννόμων αγαθών, με σκοπό την απόκτηση οικονομικών ή άλλων οφελών. Η συγκεκριμένη Σύμβαση, καλύπτει τις Διεθνείς εγκληματικές δραστηριότητες. Δεν καλύπτει μόνο τα αδικήματα που πραγματοποιήθηκαν σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, αλλά, καλύπτει και εκείνα τα αδικήματα, τα οποία διαπράχθηκαν σε ένα άλλο κράτος, του οποίου οι εγκληματικές κινήσεις ελέγχονται - σχεδιάζονται από ένα άλλο. Επιπλέον, περιλαμβάνονται και τα εγκλήματα σε ένα κράτος, τα οποία διαπράττονται από ομάδες που λειτουργούν σε περισσότερα από ένα Κράτη μέλη.

⁵² J Solana - Civilian Perspective or Security Strategy, 2003 - weed-online.org

Β' ΜΕΡΟΣ

ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Το 1893, ο Γάλλος Κοινωνιολόγος Emile Durkheim, «πατέρας» της Κοινωνιολογίας και του Λειτουργισμού, εισήγαγε την έννοια της ανομίας στο βιβλίο του «καταμερισμός της εργασίας στην κοινωνία».⁵³ ⁵⁴Συνήθιζε να χρησιμοποιεί την ανομία, με σκοπό να περιγράψει μια κατάσταση απορρύθμισης που συνέβαινε σε μια κοινωνία.⁵⁵ Στο έργο του αυτό, παρουσιάζει ότι οι κοινωνίες εξελίσσονται από μία απλή, μη εξειδικευμένη μορφή, η οποία ονομάζεται «μηχανική», σε μια πολύ σύνθετη και εξειδικευμένη η οποία ονομάζεται «οργανική». Στην αρχική μορφή της κοινωνίας, οι άνθρωποι συμπεριφέρονται και σκέφτονται με παρόμοιο τρόπο, κάνουν παρόμοιες δουλειές και έχουν τους ίδιους συλλογικούς στόχους. Όσο η δομή της κοινωνίας γίνεται πιο πολύπλοκη, η εργασία γίνεται πολύ πιο σύνθετη. Σε αυτό το μοντέλο κοινωνίας, οι άνθρωποι δεν είναι δεμένοι μεταξύ τους, και οι κοινωνικοί δεσμοί είναι απρόσωποι.⁵⁶ Επίσης, ξαναχρησιμοποίησε τον όρο της ανομίας το 1893, στη μονογραφία του «Αυτοκτονία», αναφερόμενος τότε σε μια κατάσταση όπου απουσίαζαν οι ηθικοί κανόνες. Η έννοια της ανομίας εκεί, σκιαγραφείται πιο ξεκάθαρα, ως προς τον τρόπο που παρουσιάζεται, σε σχέση με αντίστοιχη συζήτηση για το έγκλημα. Η Ανομία,⁵⁷ επομένως, αναφέρεται στην κατάρρευση των κοινωνικών κανόνων, και την κατάσταση στη οποία οι κανόνες, δεν είναι πλέον σε θέση να ελέγξουν τις δραστηριότητες των μελών μιας κοινωνίας. Τα άτομα, δεν μπορούν να αντιληφθούν τη θέση τους στην κοινωνία χωρίς την καθοδήγηση των κανόνων. Οι διαρκώς εναλλασσόμενες συνθήκες, καθώς και η επιθυμία για βελτίωση ζωής, οδηγούν σε δυσαρέσκεια, συγκρούσεις και παραβατικότητα. Εκτός από αυτό ο Durkheim, υποστήριξε ότι η περίοδος έντονης οικονομικής αστάθειας η οποία οφείλεται στην κοινωνική κρίση, αυξάνει την ανομία, καθώς επίσης τα ποσοστά παραβατικότητας αλλά και των αυτοκτονιών Γενικά όμως, θεωρούσε πως

⁵³ Durkheim, Émile. (1893). *The Division of Labour in Society*

⁵⁴ <http://www.emile-durkheim.com/>

⁵⁵ Mestrovic, Stjepan. *Emile Durkheim and The Reformation of Sociology*.

⁵⁶ <http://durkheim.itgo.com/suicide.html>

⁵⁷ Gerber, John J. Macionis, Linda M. (2010). *Sociology* (7th Canadian ed. ed.). Toronto: Pearson Canada. p. 97. ISBN 978-0-13-700161-3.

οποιαδήποτε κοινωνική αλλαγή, σε περιπτώσεις που συνέβαινε ξαφνικά, θα οδηγούσε σε ανομία. Επομένως το σύστημα καταρρέει, είτε σε περιόδους μεγάλης ευμάρειας, είτε σε περιόδους μεγάλων κρίσεων.

Σε γενικές γραμμές, η θεωρία του Γάλλου Κοινωνιολόγου, για την ανομία, υποστηρίζει, ότι λόγω της εκβιομηχάνισης και της ανάγκης για ένα φθινό εργατικό δυναμικό σε αυτήν την πρόσφατα σύγχρονη κοινωνία,⁵⁸ η εισροή μεταναστών, έφερε μαζί τις δικές τους σειρές κανόνων και αξιών. Έτσι, ήρθε μια προσωρινή ανισορροπία των κανόνων, η ανομία, η οποία ενίσχυσε την τάση του ατόμου να διαπράξει έγκλημα σε αναζήτηση για ένα σταθερό περιβάλλον. Υποστήριξε, πως το έγκλημα, όχι μόνο είναι φυσιολογικό, αλλά ότι είναι και λειτουργικό χαρακτηριστικό κάθε κοινωνίας.⁵⁹ Από τη μία φυσιολογικό, διότι καμία κοινωνία δεν υπάρχει χωρίς αυτό, και από την άλλη λειτουργικό γιατί μέσω αυτού, ενδυναμώνονται οι λειτουργικοί θεσμοί, καλλιεργείται το έδαφος για κοινωνικές αλλαγές και δημιουργείται μια δίοδος άμεσης εκτόνωσης της κοινωνικής δυσαρέσκειας και αποφόρτισης τεταμένων καταστάσεων.⁶⁰ Με άλλα λόγια, πίστευε ότι το έγκλημα είναι άρρητα συνδεδεμένο με θεμελιώδεις παραμέτρους της κοινωνικής ζωής και επιτελούσε κοινωνικό έργο μιας και όχι μόνο κρατούσε ανοιχτό το δρόμο για τις απαραίτητες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, αλλά πολλές φορές πρότεινε άμεσα το είδος των αλλαγών που έπρεπε να γίνουν. Αξίζει να αναφερθεί, ότι πρωτότυπη, υπήρξε και η άποψή του, ότι δηλαδή το έγκλημα κάνει τους νομοταγείς ανθρώπους να μένουν ενωμένοι για να το αντιμετωπίσουν. Η παραβατικότητα ήταν σημαντική για την ευημερία μιας κοινωνίας επειδή ο κίνδυνος πιθανής παραβίασης ηθικών και νομικών κανόνων, οδηγούσε στο μεγαλύτερο σεβασμό τους από τα άτομα. Η τιμωρία των εγκλημάτων, αποτελούσε την καλύτερη πιστοποίηση για την ύπαρξη νόμων και ηθικών φραγμών σε μια κοινωνία. Επομένως το έγκλημα στην πραγματικότητα, ενδυναμώνει την κοινωνική αλληλεγγύη, καταφέρνοντας να ενώσει πολίτες και κοινωνία στο ίδιο στρατόπεδο, επιβεβαιώνοντας την αντίδρασή τους στην παραβίαση του εκάστοτε κανόνα το σεβασμό τους σε ορισμένους νόμους.

⁵⁸ The Division of Labor in Society, The MacMillan Co. 1933, Free Press edition, 1964, pp. 182-183

⁵⁹ Emile Durkheim, *Foundations of the Classic Sociological Theory*, in Scott Appelrouth; Laura Desfor Edles (26 September 2007). *Classical and contemporary sociological theory: text and readings*. Pine Forge Press. pp. 101–102. ISBN 978-0-7619-2793-8. Retrieved 28 March 2011.

⁶⁰ Michael Cromartie; Christopher Hitchens; Peter Hitchens (12 October 2010). "Can Civilization Survive Without God? A Conversation with Christopher and Peter Hitchens" (transcript). *Pew Forum on Religion & Public Life*. Pew Research Center. Retrieved 7 July 2013. "The Brothers Karamazov... says, if there's no God, then surely everything is possible — thinkable... Unfortunately, these are problems of human society and the human psyche — you might say, soul — whatever attitude we take to the humanness or the transcendent."

B.1 ΣΤΑΣΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΝΟΜΗΣ ΤΑΞΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Κεφαλαίου 1. «Γενικές Διατάξεις για την εξωτερική Δράση της Ένωσης» και την παράγραφο 1 του άρθρου 21 για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η δράση της Ένωσης, στη Διεθνή σκηνή, έχει ως γνώμονα και σχεδιάζεται με στόχο να προωθεί στο ευρύτερο παγκόσμιο πλαίσιο τις αρχές που έχουν εμπνεύσει τη δημιουργία, την ανάπτυξη και τη διεύρυνση της, τη Δημοκρατία, το κράτος δικαίου, την οικουμενικότητα και το αδιαίρετο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, το σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τις αρχές της ισότητας και της αλληλεγγύης και το σεβασμό των αρχών του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και του Διεθνούς Δικαίου. Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2.Α του άρθρου, η Ευρωπαϊκή Ένωση καθορίζει και εφαρμόζει κοινές πολιτικές και δράσεις και εργάζεται για την επίτευξη υψηλού βαθμού συνεργασίας σε όλους τους τομείς Διεθνών σχέσεων με στόχο τη διαφύλαξη των αξιών της, τα θεμελιώδη συμφέροντα της, την ασφάλεια, την ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της.

Η προστασία των Οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μια προτεραιότητα για τα Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Σύμφωνα με το άρθρο 47 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει νομική προσωπικότητα. Μέχρι το 2008, Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, διέθεταν Νομική προσωπικότητα. Με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβόνας την 1^η Δεκεμβρίου το 2009, η Ευρωπαϊκή Ένωση απέκτησε νομική προσωπικότητα. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας συγχωνεύθηκαν καταργήθηκαν οι πυλώνες, και αναγνωρίστηκε η ικανότητα της Ένωσης να συνάπτει και να διαπραγματεύεται Διεθνείς Συμφωνίες. Έχοντας αποκτήσει πλέον Συνταγματικό χαρακτήρα, καταπολεμά την απάτη με μια σειρά από νομοθετικές πράξεις που σχετίζονται με την παραχάραξη νομισμάτων, καθώς και παραβιάσεις των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και της διαφθοράς – τόσο στην Ευρώπη όσο και σε Διεθνές επίπεδο. Η

Νομική βάση για την καταπολέμηση της απάτης είναι το άρθρο 325 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συγκεκριμένα:

Άρθρο 325 «Καταπολέμηση της Απάτης» – Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Σύμφωνα με αυτό το άρθρο,⁶¹ του οποίου ο χαρακτήρας θα είναι αποτρεπτικός και θα προσφέρει αποτελεσματική προστασία στα κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε όλα τα θεσμικά όργανα, υπηρεσίες και οργανισμούς^{62 63} η Ευρωπαϊκή Ένωση, και τα κράτη μέλη καταπολεμούν την απάτη ή οποιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, Επίσης, τα κράτη – μέλη, λαμβάνουν τα ίδια μέτρα καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με εκείνα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση της απάτης, κατά των δικών τους οικονομικών συμφερόντων. Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων των Συνθηκών, τα κράτη – μέλη συντονίζουν τη δράση τους σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης κατά της απάτης, Για αυτό το σκοπό, διοργανώνουν μαζί με την Επιτροπή, συχνή και τακτική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών. Επιπλέον τον Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία και μετά από διαβούλευση με το Ελεγκτικό Συνέδριο, θεσπίζει τα απαραίτητα μέτρα, στους τομείς της πρόληψης, και της καταπολέμησης της απάτης, εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, με την παροχή αποτελεσματικής και ισοδύναμης προστασίας στα κράτη μέλη και στα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέλος, η Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη - μέλη υποβάλλει κατά έτος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Το Οικονομικό έγκλημα, και συγκεκριμένα το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, είναι ένα φαινόμενο το οποίο δρα παγκοσμίως. Λόγω του δυναμικού χαρακτήρα του Οργανωμένου εγκλήματος, τα Κράτη μέσω των αρμόδιων αρχών τους, πρέπει να καταβάλλουν προσπάθειες, προκειμένου να συμβάλλουν στην αντιμετώπισή του. Στο

⁶¹ <http://www.lisbon-treaty.org/wcm/the-lisbon-treaty/treaty-on-the-functioning-of-the-european-union-and-comments/part-6-institutional-and-financial-provisions/title-2-financial-provisions/chapter-6-combating-fraud/645-article-325.html>

⁶² http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2012/swd_implementation_article_325_en.pdf

⁶³ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2012/pif_report_2012_en.pdf

πλαίσιο του ΟΗΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, και γενικά το Οργανωμένο έγκλημα και οι μορφές του, θεωρείται από το Διεθνές Δίκαιο ως μια πράξη η οποία πρέπει να διωχθεί ποινικά από τους εσωτερικούς νομοθέτες των Κρατών. Το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, και η χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, θέτουν σημαντικά ζητήματα ως προς την πρόληψη, την ανίχνευση και τη δίωξη. Οι εξελιγμένες τεχνικές που χρησιμοποιούνται για το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος και τη χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, αυξάνει την πολυπλοκότητα των θεμάτων αυτών. Για αυτό το λόγο οι περισσότερες χώρες, οδηγήθηκαν στην υπογραφή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος.

B1.1 ΔΙΕΘΝΕΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Η αντιμετώπιση του Οργανωμένου Εγκλήματος, όπως εκτυλίσσεται σήμερα στο επίπεδο της Διεθνούς Έννομης Τάξης, αποτελεί μεγάλη πρόκληση για τις κοινωνικές επιστήμες, καθώς προσβάλλει τα θεμελιώδη δικαιώματα, το κράτος δικαίου και γενικότερα τον δικαϊκό Πολιτισμό.

ΟΗΕ: Ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών, είναι ένας Διεθνής Οργανισμός, ο οποίος συγκροτήθηκε επισήμως στις 24/10/1945 και αποτελείται από 189 κυρίαρχα Κράτη. Σκοπός του, είναι η διατήρηση της ειρήνης και της ασφάλειας, η ανάπτυξη φιλικών σχέσεων ανάμεσα στα Έθνη και η προώθηση της κοινωνικής προόδου και των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ο ΟΗΕ, προκειμένου να καταπολεμήσει τη διαφθορά, ανέπτυξε ένα παγκόσμιο πρόγραμμα για την καταπολέμηση της. Το UN Global Programme against Corruption, έχει ως σκοπό να βοηθήσει τα Κράτη – Μέλη να χτίσουν μια ενιαία αντιμετώπιση και πρόληψη της διαφθοράς.

Συγκεκριμένα:

Σύμβαση της 31/10/2003 των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος,⁶⁴ η οποία ψηφίστηκε από τη Γενική Συνέλευση 55/25 στις 15 Νοεμβρίου το 2000,

⁶⁴ <http://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CTOC/index.html>

αποτελεί το Διεθνές μέσο για την καταπολέμηση του Διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος. Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπέγραψαν αυτή τη Σύμβαση στις 12 – 15 Δεκεμβρίου το 2000 στο Παλέρμο στην Ιταλία, και τέθηκε σε ισχύ τον Σεπτέμβριο του 2003. Η Σύμβαση αυτή, αποτελεί σημαντικό παράγοντα προκειμένου να καταπολεμηθεί το Διεθνές Οργανωμένο Έγκλημα. Τα Κράτη, δεσμεύονται με αυτόν τον τρόπο, να διώξουν ποινικά κάθε αδίκημα το οποίο διαπράττεται από διαρθρωμένες ομάδες των τριών ή περισσότερων προσώπων με ποινή φυλάκισης το λιγότερο τεσσάρων ετών, καθώς και πιο ειδικά εγκλήματα, όπως το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, και η διαφθορά, εγκλήματα τα οποία συνδέουν το Οργανωμένο έγκλημα με τη δικαιοσύνη. Τα ακίνητα που χρησιμοποιούνται σε πράξεις ή προϊόντων εγκλήματος, πρόκειται να δημευθούν ακόμα και σε διακρατικό επίπεδο, στο πλαίσιο της Διεθνούς συνεργασίας. Τα βασικά σημεία της Σύμβασης είναι οι πλήρεις κανονισμοί που καλύπτουν θέματα όπως τη συνεργασία της αστυνομίας, παρέχοντας πληροφορίες, καθώς και τα μέτρα πρόληψης – προστασίας. Η Σύμβαση ωστόσο, έχει και τρία πρωτόκολλα τα οποία περιέχουν πρόσθετες ειδικές διατάξεις, για συγκεκριμένες περιοχές της Διεθνούς εγκληματικότητας, όπως για παράδειγμα το πρωτόκολλο

- της εμπορίας των ανθρώπων, και κυρίως των γυναικών και παιδιών, το οποίο υπογράφηκε στις 12 Δεκεμβρίου το 2000 και τέθηκε σε ισχύ στις 25 Δεκεμβρίου το 2003,
- της λαθραίας μεταφοράς μεταναστών, που υπογράφηκε στις 12 Δεκεμβρίου το 2000 και τέθηκε σε ισχύ στις 28 Δεκεμβρίου το 2004,
- της καταπολέμησης της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων που υπογράφηκε στις 16 Δεκεμβρίου το 2000 και τέθηκε σε ισχύ στις 3 Ιουλίου το 2005.

Σύμβαση Ηνωμένων Εθνών για της καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας

Η Σύμβαση για την καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, τέθηκε σε ισχύ στις 23 Μαΐου το 2001. Σκοπός της Σύμβασης, είναι η ενίσχυση και η βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου, για την πρόληψη και την καταστολή των

αδικημάτων της Νομιμοποίησης εσόδων από συγκεκριμένες δραστηριότητες, και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας. Στόχος, είναι η πρόληψη και η καταστολή των αδικημάτων της Νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, καθώς και η προστασία του χρηματοπιστωτικού συστήματος από τους κινδύνους που ενέχουν.

B.2 ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ENANTIA ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, καθώς και η χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας μέσα από αυτές τις παράνομες δραστηριότητες, έχει καταστεί πλέον παγκόσμιο πρόβλημα. Είναι φανερό ότι το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος δεν περιορίζεται μόνο σε οικονομικές δραστηριότητες ή τη διακίνηση ναρκωτικών και άλλων ουσιών, αλλά αφορά και τη διάπραξη πολλών άλλων παράνομων δραστηριοτήτων, οι οποίες μπορούν να φτάσουν στο σημείο διάπραξης κακουργήματος. Η έκταση όλων αυτών των παράνομων δραστηριοτήτων αποφέρει στο Οργανωμένο έγκλημα μεγάλα έσοδα, κάτι που το καθιστά παγκόσμια απειλή για τις κοινωνίες και τις οικονομικές τους δραστηριότητες. Για αυτό το λόγο, δημιουργήθηκαν οργανισμοί, των οποίων η δράση είναι κατά κύριο λόγο παγκόσμια και άμεσος στόχος τους είναι η καταπολέμηση αυτού του φαινομένου.

Συγκεκριμένα:

OLAF: Δημιουργήθηκε το 1999, ύστερα από πίεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προκειμένου να παρέχει στα κράτη την αναγκαία στήριξη και τεχνογνωσία στις δραστηριότητες τους, καταπολεμώντας την απάτη.⁶⁵ Ερευνά την απάτη, η οποία πραγματοποιείται εις βάρος του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της διαφθοράς και των σοβαρών παραπτωμάτων εντός των Ευρωπαϊκών Θεσμικών οργάνων, και αναπτύσσει την πολιτική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης.⁶⁶ Είναι αρμόδια για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στόχος της, είναι να βελτιώσει και να

⁶⁵ Special Report, European Court of Auditors, July 2005

⁶⁶ Whistleblower seeks to head EU anti fraud unit, *Accountancy Age*, 15 April 2010

ενημερώσει τις τεχνικές πρόληψης της απάτης, την ανίχνευση και την διερεύνηση, να ανακτήσει ένα μεγαλύτερο ποσοστό των κονδυλίων που χάνονται λόγω της απάτης, καθώς επίσης και να αποτρέψει τις μελλοντικές απάτες, μέσω των κατάλληλων κυρώσεων. Για την υλοποίηση αυτών των στόχων, χρησιμοποιεί τρεις μεθόδους:

1. θεσπίζει στρατηγικές για την καταπολέμηση της απάτης ανά τομέα στην Επιτροπή,
2. διευκρινίζει και ενισχύει τις διαφορετικές αρμοδιότητες των διαφόρων φορέων,
3. εξασφαλίζει ότι οι εν λόγω στρατηγικές καλύπτουν ολόκληρο τον κύκλο δαπανών και ότι τα μέτρα καταπολέμησης της απάτης είναι αναλογικά και οικονομικά αποδοτικά.

Από την ίδρυση της το 1999, η OLAF,⁶⁷ έχει ανακτήσει 1.100.000.000 δισεκατομμύρια ευρώ, από την Ευρωπαϊκή Ένωση (εξαιρουμένων των χρηματικών ποινών). Σύμφωνα με έρευνες που πραγματοποιήθηκαν το 2012, προκειμένου να διεξαχθεί το ποσοστό της απάτης, ανακτήθηκαν 94.500.000 ευρώ για τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς επίσης, τα Δικαστήρια των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξέδωσαν συσσωρευτικά 511 χρόνια των ποινών φυλάκισης, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται σε αυτά τα επιπλέον 70 χρόνια αναστολής της ποινής. Κατά μέσο όρο, η OLAF, ανακτά 100.000.000 ευρώ το χρόνο. Προκειμένου να καταπολεμηθεί η απάτη, οι Χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαχειρίζονται το 80% των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και έχουν την κύρια ευθύνη για την καταπολέμηση της απάτης. Επίσης, έχει 435 υπαλλήλους εκ των οποίων πάνω από τα δύο τρίτα, εργάζονται πάνω σε αυτή την αποστολή.

Επιτυχές παράδειγμα δράσης της OLAF

Κλοπή Κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε ερευνητικό έργο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.: Το Σεπτέμβριο του 2010, διευθυντής μιας εταιρείας στο Ηνωμένο Βασίλειο, καταδικάστηκε σε 18 μήνες φυλάκισης, για κλοπή 174.500 ευρώ κατά τη διάρκεια χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ένα ερευνητικό έργο. Πήρε επιπλέον άλλα 2 ½ χρόνια μετά την εισδοχή για άλλα 8 αδικήματα απάτης. Η

⁶⁷ http://ec.europa.eu/anti_fraud/investigations/fraud-in-figures/index_en.htm

επιτυχής δίωξη, ήταν το αποτέλεσμα της στενής συνεργασίας της OLAF και των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου. Η υπόθεση, αφορούσε 174.500 ευρώ επιχορήγησης που καταβλήθηκαν από την Ευρωπαϊκής Ένωση το 2005 σε μια Βρετανική εταιρεία για τη χρηματοδότηση ενός έργου «Προστασία των εξαγωγών προϊόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσω της ανάπτυξης φυσικών προϊόντων gel με ιδιότητες βελτίωσης για την υγεία». Η πληρωμή, προοριζόταν για κάποιες άλλες εταιρείες που συμμετείχαν στο έργο, όμως, το ποσό μεταφέρθηκε στο λογαριασμό μιας άλλης άγνωστης εταιρείας, με κύριο κάτοχο τον διευθυντή της. Η OLAF, ήρθε σε επαφή τον Ιανουάριο του 2007, ήρθε σε επαφή με το Βρετανικό Υπουργείο Επιχειρήσεων Καινοτομίας και δεξιοτήτων, όπου διέξαγε ποινική έρευνα για το θέμα. Η OLAF ενημέρωσε τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου σχετικά με το ερευνητικό έργο, και τους βοήθησε να βρουν υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα μπορούσαν να δώσουν κάποια αποδεικτικά στοιχεία στο Δικαστήριο.

Eurojust: Η Eurojust είναι ένας οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος ασχολείται με ποινικές υποθέσεις. Ιδρύθηκε με την απόφαση 2002/187/ΔΕΥ⁶⁸ του Συμβουλίου στις 28 Φεβρουαρίου το 2002, και τροποποιήθηκε από την απόφαση 2009/426/ΔΕΥ⁶⁹ του Συμβουλίου στις 16 Δεκεμβρίου το 2008. Έδρα της είναι η Χάγη. Όπως ορίζει και το άρθρο 86 της Συνθήκης της Λισαβόνας, αποστολή της Eurojust είναι η βελτίωση της αποδοτικότητας των εθνικών δικαστικών και διοικητικών αρχών με στόχο την καταπολέμηση του διασυνοριακού και Οργανωμένου εγκλήματος καθώς και η προστασία των Οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως και η OLAF, έτσι και η Eurojust υπέγραψε το Practical Agreement on Arrangements of Cooperation με σκοπό να ενισχυθεί η μάχη κατά της απάτης, της διαφθοράς και άλλων παράνομων δραστηριοτήτων που πλήττουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

FATF: Η ομάδα Διεθνούς Χρηματοοικονομικής Δράσης για το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος (F.A.T.F), είναι ένα διακυβερνητικό όργανο, το οποίο υποστηρίζεται γραμματειακά από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), και συστάθηκε για την καταπολέμηση του ξεπλύματος

⁶⁸ [http://eurojust.europa.eu/doclibrary/Eurojust-framework/ejdecision/Eurojust%20Decision%20\(Council%20Decision%202002-187-JHA\)/Eurojust-Council-Decision-2002-187-JHA-EL.pdf](http://eurojust.europa.eu/doclibrary/Eurojust-framework/ejdecision/Eurojust%20Decision%20(Council%20Decision%202002-187-JHA)/Eurojust-Council-Decision-2002-187-JHA-EL.pdf)

⁶⁹ [http://eurojust.europa.eu/doclibrary/Eurojust-framework/ejdecision/New%20Eurojust%20Decision%20\(Council%20Decision%202009-426-JHA\)/Eurojust-Council-Decision-2009-426-JHA-EL.pdf](http://eurojust.europa.eu/doclibrary/Eurojust-framework/ejdecision/New%20Eurojust%20Decision%20(Council%20Decision%202009-426-JHA)/Eurojust-Council-Decision-2009-426-JHA-EL.pdf)

«μαύρου» χρήματος, το 1989, ύστερα από την πρωτοβουλία των Κρατών – μελών του G-7 κατά τη διάρκεια της ετήσιας Συνόδου στο Παρίσι. Επίσης είναι ο κύριος φορέας, μέσω του οποίου εκπορεύονται οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου. Μέλη της FATF είναι 31 κράτη, μεταξύ των οποίων τα 7 είναι τα ιδρυτικά G-7, καθώς και η Ελλάδα, η Ευρωπαϊκή επιτροπή και το Συμβούλιο Εργασίας του περσικού κόλπου. Για τη δραστηριότητα καταπολέμησης του ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, το 1990 η FATF, εξέδωσε 40 συστάσεις, οι οποίες μετά από τροποποίηση τους το 1996 και το 2003, ισχύουν μέχρι σήμερα. Επίσης, ως προς την χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, το 2001 εξέδωσε άλλες 9 ειδικές συστάσεις, οι οποίες μετά από τροποποίηση το 2004, ισχύουν μέχρι σήμερα.⁷⁰

Οι Χώρες, οι οποίες συμμετέχουν στη δραστηριότητα για την καταπολέμηση ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος - αν και οι 40 + 9 συστάσεις της FATF δεν αποτελούν προϊόν κάποιας Διεθνούς Συνθήκης – συμφώνησαν να τηρήσουν και να ενσωματώσουν στα οικονομικά – πολιτικά και δικαστικά τους συστήματα, αυτές τις συστάσεις.

EUROPOL: Ιδρύθηκε μετά από σύσταση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 29 Οκτωβρίου 1993 στη Χάγη. Η Σύμβαση για την ίδρυση της EUROPOL βάση του άρθρου K3 της Συνθήκης του Maastricht συμφωνήθηκε το 1995 και μετά την επικύρωσή της από τα Κράτη – Μέλη τέθηκε σε ισχύ την 1^η Οκτωβρίου το 1998. Η EUROPOL είναι μια αστυνομική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οποίας σκοπός είναι η ασφάλεια των πολιτών της Ευρώπης. Οι μεγαλύτερες απειλές της ασφάλειας στον Ευρωπαϊκό Χώρο, είναι η Τρομοκρατία, το Διεθνές εμπόριο ναρκωτικών και το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, της οργανωμένης απάτης κ.α. Έδρα της είναι η Χάγη και κάθε χρόνο πραγματοποιεί πάνω από 18.000 διασυνοριακές έρευνες. Αποτελεί την κεντρική Ευρωπαϊκή υπηρεσία για την καταπολέμηση της παραχάραξης του Ευρώ. Συγκεκριμένα, η Europol Criminal Assets Bureau, βοηθά τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τον εντοπισμό των προϊόντων του εγκλήματος παγκοσμίως, μέσα από έρευνες που πραγματοποιούνται από τη EUROPOL.

OFAC: Το γραφείο ελέγχου αλλοδαπών στοιχείων του Υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ, ιδρύθηκε επίσημα τον Δεκέμβρη του 1950, μετά την είσοδο της Κίνας

⁷⁰ <http://www.fatf-gafi.org/topics/fatfrecommendations/documents/the40recommendationspublishedoctober2004.html>

στον πόλεμο της Κορέας. Διαχειρίζεται και επιβάλλει οικονομικές και εμπορικές κυρώσεις με βάση την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και της εθνικής Ασφάλειας, έναντι σε τρομοκράτες, Διεθνείς διακινητές ναρκωτικών, καθώς επίσης και σε αυτούς που ασχολούνται με τη διάδοση όπλων μαζικής καταστροφής και γενικότερα την απειλή της εθνικής ασφάλειας, και την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ. Μετά από κυρώσεις των Ηνωμένων Εθνών και άλλων Διεθνών εντολών, η OFAC συνεργάζεται με πολλές Κυβερνήσεις.

Συμβούλιο της Ευρώπης: Το Συμβούλιο της Ευρώπης, ιδρύθηκε το 1949 και είναι ένας Διεθνής, διακυβερνητικός οργανισμός με έδρα το Στρασβούργο και αποτελείται από 47 Κράτη – Μέλη. Στόχος του είναι η προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου καθώς και η αντιμετώπιση προβλημάτων της Ευρωπαϊκής κοινωνίας, όπως το διασυνοριακό έγκλημα, η ανθρώπινη κλωνοποίηση, τα ναρκωτικά κ.α.

B2.1 ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Όσον αφορά το Ευρωπαϊκό πλαίσιο, η Σύμβαση του Στρασβούργου, για το *«ξέπλυμα, την έρευνα, την κατάσχεση και δήμευση των προϊόντων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες»* υπογράφηκε το Νοέμβριο του 1990 στο Στρασβούργο από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Συγκεκριμένα:

1^η Οδηγία 91/308/ΕΟΚ: Η οδηγία 91/308/ΕΟΚ, εκδόθηκε στις 10 Ιουνίου το 1991 και αφορά την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, πρέπει να καταπολεμηθεί βάσει ποινικών κυρώσεων και στα πλαίσια της διεθνούς συνεργασίας μεταξύ των δικαστικών και αστυνομικών αρχών, καθώς οδηγεί στην ανάπτυξη του Οργανωμένου εγκλήματος και αφετέρου στην κρίση των κοινωνιών των Κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, η ποινική αντιμετώπιση δεν πρέπει να αφορά μόνο τον τρόπο με τον οποίο θα πραγματοποιηθεί η καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, δεδομένου ότι το

χρηματοπιστωτικό σύστημα μπορεί να διαδραματίσει εξαιρετικά αποτελεσματικό ρόλο.

Επίσης, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, ως νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ορίζεται

- η απόκρυψη ή η συγκάλυψη της αλήθειας όταν οι πράξεις προέρχονται από παράνομες δραστηριότητες,
- η απόκτηση ή η κατοχή περιουσίας η οποία δεν είναι νόμιμη
- και τρίτον η συμμετοχή σε παράνομες δραστηριότητες.

Η Ελλάδα ωστόσο, ψήφισε το νόμο 2331/1995 για την πρόληψη και καταστολή νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και άλλες ποινικές διατάξεις. Σύμφωνα με το νόμο 2331/1995, αυτός που διαπράττει παράνομη δραστηριότητα, τιμωρείται με κάθειρξη έως και 10 έτη, ενώ αυτός που έχει πέσει στην υπόληψη του η δράση ύποπτων συναλλαγών ή άλλων παράνομων δραστηριοτήτων και δεν αναφέρει τις ύποπτες κινήσεις, σύμφωνα με το Άρθρο 2α, παράγραφο 1, τότε οδηγείται σε ποινή φυλάκισης 2 ετών.

2^η Οδηγία, 2001/97/EK: Με την αναθεώρηση των 40 συστάσεων της FATF το 1996, δημιουργήθηκε η ανάγκη για νομοθετικές αλλαγές. Η Οδηγία 2001/97/EK, είναι μια από τις βασικές Διεθνείς πράξεις για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, με σκοπό να παρέχει όσο το δυνατόν την καλύτερη προστασία του Χρηματοπιστωτικού κλάδου και άλλων δραστηριοτήτων από τις συνέπειες των προϊόντων του εγκλήματος. Βάσει αυτής της παρούσας Οδηγίας, τα Κράτη – Μέλη, είναι υποχρεωμένα να καταπολεμούν τη νομιμοποίηση εσόδων από διάφορα αδικήματα. Η καταπολέμηση του Οργανωμένου εγκλήματος, είναι άμεσα συνδεδεμένη με την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Η Ελλάδα υιοθέτησε στο εθνικό της δίκαιο την Οδηγία αυτή με την ψήφιση του νόμου 3424/2005, ο οποίος τροποποίησε σε μεγάλο βαθμό τον προγενέστερο 2331/1995. Συγκεκριμένα, ο νόμος 3424/2005, όπως θα αναλυθεί και παρακάτω ψηφίστηκε με σκοπό την τροποποίηση, συμπλήρωση και αντικατάσταση των διατάξεων του νόμου 2331/1995 (ΦΕΚ 173 Α) και προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας στην οδηγία 2001/97/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου για την πρόληψη της χρησιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και άλλες διατάξεις. Σκοπός, επίσης, σύμφωνα με το Άρθρο 1 είναι να βελτιωθεί το νομοθετικό, κανονιστικό και λειτουργικό πλαίσιο για την πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και υιοθέτηση ορισμένων αναθεωρημένων συστάσεων της FATF. Επιπροσθέτως, σκοπός είναι η βελτίωση του νομοθετικού, κανονιστικού και λειτουργικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και την χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας. Για αυτούς τους λόγους, ο νόμος 2331/1995 (ΦΕΚ 173 Α) τροποποιήθηκε *«πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες»*⁷¹

Απόφαση πλαίσιο 2001/500/ΔΕΥ

Η απόφαση πλαίσιο 2001/500 ΔΕΥ, αφορά το ξέπλυμα χρήματος, τον προσδιορισμό, εντοπισμό, τη δέσμευση, την κατάσχεση και τη δήμευση των οργάνων και των προϊόντων του εγκλήματος. Η απόφαση αυτή, εκδόθηκε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 26 Ιουνίου το 2001. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, τα Κράτη – Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κλήθηκαν να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα, προκειμένου να μη διατυπώνουν ούτε να διατηρούν επιφυλάξεις όσον αφορά τα άρθρα 2 και 6 της Σύμβασης του Στρασβούργου. Επιπλέον, καθιερώθηκαν διατάξεις σε σχέση με τις επιβαλλόμενες από τα Κράτη – Μέλη κυρώσεις επί των εγκλημάτων της παραγράφου 1 του άρθρου 6 της εν λόγω Σύμβασης, της δήμευσης περιουσιακών στοιχείων αξίας αντίστοιχης προς εκείνης των προϊόντων του εγκλήματος, καθώς και τον τρόπο αντιμετώπισης των αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 2 *«Κάθε κράτος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα τα οποία συνάδουν με το ισχύον σε αυτό σύστημα καταστολής, ούτως ώστε τα εγκλήματα που αναφέρει το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία α και β της Σύμβασης του 1990 όπως αυτά προκύπτουν από το άρθρο 1 στοιχείο β της παρούσας απόφασης – πλαίσιο να τιμωρούνται με ποινές στερητικές της ελευθερίας και η μέγιστη διάρκεια της εκτεθείσας ποινής να μην είναι μικρότερη από 4 έτη»*⁷²

Όσον αφορά το άρθρο 6 της Σύμβασης και την εφαρμογή, σύμφωνα με την παράγραφο 1, *«Τα Κράτη – Μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να*

⁷¹ <http://nomoi.info/%CE%A6%CE%95%CE%9A-%CE%91-305-2005-%CF%83%CE%B5%CE%BB-1.html>

⁷² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001F0500&from=EL>

συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης – πλαίσιο έως τις 31 Ιουλίου το 2002 το αργότερο.»

Σύμβαση Συμβουλίου της Ευρώπης για το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος, αποκάλυψη, παρακολούθηση και κατάσχεση προϊόντων εγκλήματος: Σύμφωνα με το άρθρο 13 της Σύμβασης «μέτρα για την πρόληψη ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, κάθε Κράτος πρέπει να υιοθετεί ένα ολοκληρωμένο ρυθμιστικό και εποπτικό καθεστώς ελέγχου για την πρόληψη ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος, λαμβάνοντας υπόψη τα ισχύοντα Διεθνή πρότυπα, όπως τη FATF και τις προτεινόμενες συστάσεις της. Σε αυτό το πλαίσιο, τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να εφαρμόζουν νομοθετικά μέτρα, καθώς διάφορα νομικά και φυσικά πρόσωπα, είναι πιθανόν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς - δραστηριότητες ξεπλύματος «μαύρου» χρήματος. Επίσης, τα νομοθετικά μέτρα είναι αναγκαία για την εξακρίβωση στοιχείων – ταυτοτήτων των πελατών, αναλόγως με την περίπτωση της επιχειρηματικής σχέσης. Εκτός από αυτό, η λήψη νομοθετικών μέτρων είναι απαραίτητη για την ανίχνευση της διασυννοριακής μεταφοράς χρημάτων και άλλων εμπορεύσιμων προϊόντων.

B.2.2 ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Με τον νόμο 2928/2001 (ΦΕΚ Α' 141//27-6-2001), πραγματοποιήθηκαν τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα καθώς και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με σκοπό την άμεση αντιμετώπιση του Οργανωμένου εγκλήματος. Τροποποιήθηκε το άρθρο 187 «*Εγκληματική Οργάνωση*» του ποινικού κώδικα, σύμφωνα με το οποίο με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, τιμωρείται όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα, από τρία ή περισσότερα πρόσωπα (οργάνωση) και επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων κακουργημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 207 (παραχάραξη), 208 (κυκλοφορία παραχαραγμένων νομισμάτων), 216 (πλαστογραφία), 218 (πλαστογραφία και κατάχρηση ενσήμων), 242 (ψευδής βεβαίωση, νόθευση), 264 (εμπρησμός), 265 (εμπρησμός σε δάση), 268 (πλημμύρα), 270 (έκρηξη), 272 (παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες), 277 (πρόκληση ναυαγίου), 279 (δηλητηρίαση πηγών και τροφίμων), 291 (διατάραξη της ασφάλειας σιδηροδρόμων, πλοίων και αεροσκαφών), 299 (ανθρωποκτονία με πρόθεση), 310 (βαριά σωματική βλάβη), 322 (αρπαγή), 323 (εμπόριο δούλων), 324 (αρπαγή

ανηλίκων), 327 (ακούσια απαγωγή), 336 (βιασμός), 338 (κατάχρηση σε ασέλγεια), 339 (αποπλάνηση παιδιών), 374 (διακεκριμένες περιπτώσεις κλοπής), 375 (υπεξαίρεση), 380 (ληστεία), 385 (εκβίαση), 386 (απάτη), 386 Α (απάτη με υπολογιστή), 404 (τοκογλυφία), όπως επίσης περισσότερων κακουργημάτων που προβλέπονται στη νομοθεσία περί ναρκωτικών, όπλων, εκρηκτικών υλών και προστασίας, από υλικά που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες.

Ελληνικός Τραπεζικός νόμος 2076/1992 «Ανάλυση και άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων και άλλες συναφείς διατάξεις»: Σύμφωνα με το άρθρο 6 «Υποχρεώσεις ιδρυτών πιστωτικών ιδρυμάτων διαδικασία και συναφείς αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος» παράγραφο 1B του νόμου⁷³, είναι υποχρεωτική η γνωστοποίηση της ταυτότητας των μετόχων, φυσικών ή νομικών προσώπων στην Τράπεζα της Ελλάδος, οι οποίοι θα κατέχουν στην υπό σύσταση Τράπεζα, ειδική συμμετοχή, δηλαδή την άμεση ή την έμμεση κατοχή τουλάχιστον του 10% του Κεφαλαίου ή των Δικαιωμάτων ψήφου μιας Τράπεζας. Επίσης, η Τράπεζα της Ελλάδος δικαιούται να επιβάλλει την υποχρέωση στα νομικά πρόσωπα να έχουν ονομαστικές τις μετοχές με δικαίωμα ψήφου και επιπλέον να απαιτεί όπως συγκεκριμένα ποσοστά του συνόλου των ονομαστικών Τραπεζικών μετοχών με δικαίωμα ψήφου να ανήκουν σε ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα που τυγχάνουν της προηγούμενης εγκρίσεως της Τράπεζας της Ελλάδος.

B.3 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Το φαινόμενο της Τρομοκρατίας, αποτελεί μια σοβαρή απειλή για την ασφάλεια των Κρατών. Είναι μια παγκόσμια απειλή, την οποία η Διεθνής κοινότητα είναι αναγκαίο να αντιμετωπίσει. Ο οργανισμός Βορειοατλαντικού συμφώνου, NATO ή αλλιώς Ατλαντική Συμμαχία, είναι μια στρατιωτική – αμυντική συμμαχία, όπου σκοπός του είναι η διασφάλιση της ελευθερίας και η ασφάλεια των μελών του. Τα μέλη του NATO είναι 28 μέχρι στιγμής, μέσα στα οποία ανήκει και η Ελλάδα.

⁷³ <http://www.e-forologia.gr/lawbank/document.aspx?digest=9F17FCD72A6D690.1D031AEA53&version=1992/01/01>

Συνεργάζεται με Διεθνείς οργανισμούς όπως ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών, η Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και με τη FATF, με σκοπό να λαμβάνονται τα πιο κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα για την καταπολέμηση της Τρομοκρατίας. Στο έργο της καταπολέμησης της Τρομοκρατίας, συμμετέχει και η EU Terrorism Situation and Trend Report (TE – SAT), μια υπηρεσία της EUROPOL, εξειδικευμένη στην αντιμετώπιση των Τρομοκρατικών ενεργειών στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

B3.1 ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κανονισμός 1781/2006 (FATF VII): Σύμφωνα με τον κανονισμό 1781/2006, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15^{ης} Νοεμβρίου 2006, η ροή χρήματος από παράνομες δραστηριότητες με μεταφορές χρηματικών ποσών μπορεί να βλάψει τη σταθερότητα και τα κύρος του χρηματοπιστωτικού τομέα και να απειλήσει την εσωτερική αγορά. Η Τρομοκρατία κλονίζει τα ίδια τα θεμέλια της κοινωνίας. Η υγεία, η ακεραιότητα και η σταθερότητα του συστήματος μεταφοράς χρηματικών ποσών και η εμπιστοσύνη στο χρηματοπιστωτικό σύστημα θα μπορούσαν να απειληθούν σοβαρά από τις προσπάθειες των εγκληματιών και των συνεργατών τους είτε να συγκαλύψουν τη προέλευση των εσόδων εγκληματικών δραστηριοτήτων είτε να μεταφέρουν χρηματικά ποσά για τρομοκρατικούς σκοπούς.⁷⁴ Λαμβάνοντας υπόψη τον παρόν κανονισμό, προκειμένου να αναπτυχθεί συνεκτική προσέγγιση σε Διεθνή βάση στον τομέα της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, οποιαδήποτε περαιτέρω κοινοτική δράση θα πρέπει να λάβει υπόψη τις εξελίξεις σε αυτό το επίπεδο και συγκεκριμένα τις 9 ειδικές συστάσεις που εξέδωσε η FATF κατά της χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και συγκεκριμένα της SR VII και το ερμηνευτικό σημείωμα εφαρμογή της.

Απόφαση – πλαίσιο του Συμβουλίου 2002/475/ΔΕΥ στις 13 Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της Τρομοκρατίας: Η απόφαση – πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ, σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα τα οποία κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου καθώς και των θεμελιωδών ελευθεριών, και προκύπτουν από τις κοινές Συνταγματικές παραδόσεις

⁷⁴ http://62.1.43.74/Xrimatopistotiko/UplFiles/xr-dikaio_katapolemisis/Reg_1781_2006el.pdf

των κρατών – Μελών ως αρχές του Κοινοτικού δικαίου. Βάση της απόφασης – πλαισίου 2002/475/ΔΕΥ, ως τρομοκρατική ομάδα ορίζεται η διαδικασία κατά την οποία δύο ή περισσότερα μέλη, οδηγούνται στη δραστηριοποίηση τέλεσης παράνομων εγκληματικών δραστηριοτήτων. Σύμφωνα με το άρθρο 2 *«Εγκλήματα σχετικά με Τρομοκρατική ομάδα»* της παρούσας απόφασης – πλαισίου παράγραφος 2β, *«Κάθε κράτος μέλος, λαμβάνει απαραίτητα μέτρα, έτσι ώστε οι εκ προθέσεως τελούμενες πράξεις να επισύρουν ποινή. Συγκεκριμένα, η συμμετοχή στις δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας, συμπεριλαμβανομένης της παροχής πληροφοριών ή υλικών μέσων ή κάθε μορφής χρηματοδότησης των δραστηριοτήτων της, με επίγνωση του γεγονότος ότι η συμμετοχή αυτή θα συμβάλει στις εγκληματικές δραστηριότητες της Τρομοκρατικής ομάδας».*

Σύμβαση νούμερο 196 του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της Τρομοκρατίας: Η Σύμβαση νούμερο 196 του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της τρομοκρατίας, υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 16/5/2005 και τέθηκε σε ισχύ στις 1/6/2007. Σύμφωνα με το άρθρο 2 της Σύμβασης, σκοπό είναι η ενίσχυση των προσπαθειών της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, αλλά και των αρνητικών συνεπειών που προκύπτουν, όπως είναι η προσβολή των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ιδίως το δικαίωμα στη ζωή. Όσον αφορά το άρθρο 3 της Σύμβασης και των 4 Παραγράφων, κάθε Κράτος, πρέπει να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα επιβάλλοντας νόμους, καθώς μέσω του θρησκευτικού και πολιτισμικού διαλόγου και με τη συμμετοχή, είναι αναγκαίο να ευαισθητοποιηθεί ο λαός, έτσι ώστε να προληφθούν τα Τρομοκρατικά εγκλήματα και οι αρνητικές τους συνέπειες.

Σύμβαση Συμβουλίου της Ευρώπης για τη συγκάλυψη έρευνας, κατάσχεση και δήμευση προϊόντων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες και της Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας: Σύμφωνα με το κεφάλαιο 2 *«Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας και το άρθρο 2 «Εφαρμογή της Σύμβασης για τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας»*, κάθε συμβαλλόμενο μέρος, οφείλει να αναζητήσει τα ίχνη, τον εντοπισμό, την κατάσχεση και τη δήμευση της περιουσίας, της νόμιμης ή παράνομης προέλευσης, που χρησιμοποιούνται ή διατίθενται για να χρησιμοποιηθούν με οποιονδήποτε τρόπο για τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας. Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο Γ του άρθρου 3 της Σύμβασης, κάθε συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να υιοθετεί μέτρα αντιμετώπισης, όσον αφορά ένα

σοβαρό αδίκημα, όπως το ξέπλυμα χρήματος, η διακίνηση ναρκωτικών, η εμπορία ανθρώπων και άλλη σοβαρή προσβολή.

B.3.2 ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Νόμος για τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας: Σύμφωνα με την παράγραφο Α, του άρθρου 53 του νόμου ή την παράγραφο 6 του άρθρου 187^Α του Ποινικού Κώδικα, *«όποιος παρέχει πληροφορίες, ή υλικά μέσα ή με οποιονδήποτε τρόπο εισπράττει, συλλέγει διαθέτει ή διαχειρίζεται Κεφάλαια υπό την έννοια της παραγράφου 1, του άρθρου 1 του Ν 3034/2002 (ΦΕΚ Α168) με σκοπό να διευκολύνει ή να βοηθήσει την τέλεση τρομοκρατικών πράξεων κατά τις παραγράφους 1, 3 + 4 είτε από εγκληματική οργάνωση είτε από μεμονωμένο τρομοκράτη τιμωρείται με κάθειρξη έως και 10 έτη»*

Συγκεκριμένα:

Με τον νόμο 3034/2002, κυρώθηκε από το Ελληνικό κράτος, και η Διεθνής Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταστολή της χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας. Βάσει του άρθρου 1.Α του Νόμου 3034/2002 της Διεθνής Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών, 1999 για την καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, ως «Κεφάλαια», *ορίζονται κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία υλικά η άυλα, κινητά ή ακίνητα, με οποιονδήποτε τρόπο αποκτηθέντα καθώς και νομικά έγγραφα ή κείμενα οποιασδήποτε μορφής η οποία μπορεί να είναι ηλεκτρονική ή ψηφιακή, τα οποία αποδεικνύουν την κυριότητα αυτών των περιουσιακών στοιχείων ή οποιοδήποτε περιουσιακό δικαίωμα επ'αυτών, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά και όχι περιοριστικά τραπεζικών πιστώσεων, ταξιδιωτικών επιταγών, τραπεζικών επιταγών, ενταλμάτων πληρωμής, μετοχών, χρεογράφων, ομολόγων, τραβηχτικών και πιστωτικών εντολών».*

Σύμβαση Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της Τρομοκρατίας: Αν και η Ελλάδα έχει υπογράψει την παρούσα Σύμβαση για την πρόληψη της Τρομοκρατίας, στις 17/11/2005, δεν την έχει ακόμα κυρώσει.

Β.4 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

Παρά τους ισχύοντες κανονισμούς και τις υπάρχουσες οδηγίες που έχουν εφαρμοστεί για την αντιμετώπιση του Διεθνούς Οικονομικού εγκλήματος και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας τόσο σε Ευρωπαϊκό επίπεδο όσο και σε Διεθνές, οι αρμόδιες υπηρεσίες - οργανισμοί που έχουν αναλάβει αυτό το έργο χαρακτηρίζονται και από στρατηγικές και συνεργασίες μέσω των οποίων το αρμόδιο έργο της καταπολέμησης του φαινομένου θα καταπολεμηθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Συγκεκριμένα:

ENISA – EUROPOL: Στις 26 Ιουνίου 2014, υπογράφηκε η συμφωνία στρατηγικής συνεργασίας στη Χάγη μεταξύ της αστυνομικής υπηρεσίας EUROPOL και του Οργανισμού Ασφάλειας Δικτύων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ENISA, με σκοπό να καταπολεμηθεί το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο. Σκοπός της συνεργασίας είναι η ενίσχυση της EUROPOL και του Ευρωπαϊκού Κέντρου για την καταπολέμηση του παγκόσμιου εγκλήματος αλλά να αντιμετωπίζει με μεγαλύτερη υποστήριξη η ENISA τα Κράτη – Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η συνεργασία στρατηγικής περιλαμβάνει

- την ανταλλαγή ειδικών γνώσεων και τεχνογνωσίας
- Εκθέσεις, οι οποίες θα προκύπτουν από τις καλύτερες στρατηγικές αναλύσεις και τέλος
- Την ενίσχυση της ανάπτυξης των ικανοτήτων, μέσω της κατάρτισης και της ευαισθητοποίησης για τη διαφύλαξη της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών στο Ευρωπαϊκό επίπεδο.

FATF: Σε ολομέλεια που πραγματοποιήθηκε στις 25 – 27 Ιουνίου 2014 στο Παρίσι, τονίστηκε το ενδεχόμενο επανεξέτασης της σύστασης 8 της FATF «Καταπολέμηση της παραβίασης των Μη – Κερδοσκοπικών Οργανώσεων»⁷⁵. Οι Χώρες, πρέπει να επανεξετάσουν τους νόμους και τους κανονισμούς τους, για να διασφαλιστεί ότι οι Μη – Κερδοσκοπικοί Οργανισμοί δε μπορούν να χρησιμοποιηθούν καταχρηστικά για τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, διότι όπως επισημάνθηκε, οι δραστηριότητες των Μη – Κερδοσκοπικών Οργανισμών, δεν

⁷⁵ <http://www.fatf-gafi.org/topics/methodsandtrends/documents/risk-terrorist-abuse-non-profits.html>

ελέγχονται στο βαθμό που θα έπρεπε, με αποτέλεσμα τα διάφορα τρομοκρατικά δίκτυα να καταχράζονται την εμπιστοσύνη.

OLAF: Σύμφωνα με την τελευταία δημοσίευση που έγινε στις 2 Ιουνίου 2014⁷⁶, για την πολιτική της καταπολέμησης της απάτης, στόχος του Οργανισμού είναι η βελτίωση και η ενημέρωση των τεχνικών προλήψεων απάτης, ανίχνευσης και διεύρυνσης, να ανακτηθεί το μεγαλύτερο ποσοστό κονδυλίων που χάνονται εξαιτίας της απάτης και επίσης η αποτροπή μελλοντικής απάτης μέσω των κατάλληλων κυρώσεων. Αυτοί οι στόχοι θα πραγματοποιηθούν με την:

- Εισαγωγή στρατηγικής για την καταπολέμηση της απάτης ανά κλάδο στην Επιτροπή
- Διευκρίνιση και ενίσχυση των διαφορετικών αρμοδιοτήτων διάφορων φορέων και
- Να εξασφαλιστεί ότι οι στρατηγικές αυτές καλύπτουν ολόκληρο τον κύκλο δαπανών και ότι τα μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης είναι αναλογικές και οικονομικά αποδοτικές.

Φαινόμενα όπως η Τρομοκρατία και το Οργανωμένο έγκλημα, φαίνεται να επιφέρουν διασυνοριακές επιπτώσεις στην ακεραιότητα και την ασφάλεια στις Χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να αντιμετωπιστεί αυτό το φαινόμενο, είναι απαραίτητο να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα. Τα Κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαθέτουν εθνικές πολιτικές και στρατηγικές ασφαλείας καθώς έχουν αναπτύξει με γειτονικές Χώρες διάφορες ενισχυμένες συνεργασίες μέσω υπηρεσιών για την καλύτερη για την καλύτερη και άμεση καταπολέμηση αυτών των φαινομένων. Σκοπός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι να διατηρεί την ασφάλεια των Κρατών – μελών της με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

⁷⁶ http://ec.europa.eu/anti_fraud/policy/preventing-fraud/index_en.htm

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Όπως φαίνεται από τα γεγονότα, η δράση του Οργανωμένου εγκλήματος, και συγκεκριμένα το Οικονομικό έγκλημα, αλλά και η Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, θα βρίσκεται στο επίκεντρο πολλών Κρατών για τα επόμενα χρόνια, καθώς με την εξέλιξη της Τεχνολογίας, οι διάφορες εγκληματικές οργανώσεις ενισχύονται και δρουν με πιο εύκολο και αποτελεσματικό τρόπο, πλήττοντας την Οικονομία μιας Χώρας και ενισχύοντας ταυτοχρόνως τη δράση τους. Για αυτό το λόγο, η καταπολέμηση του Οικονομικού εγκλήματος και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, αποτελεί στη σημερινή εποχή, ίσως, τη σημαντικότερη πρόκληση τόσο για όλα τα Κράτη – Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και σε Διεθνές επίπεδο. Οι αρμόδιες υπηρεσίες που έχουν δημιουργηθεί για να υλοποιήσουν αυτό το έργο, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να διατηρούν και να ενισχύσουν με τον καλύτερο τρόπο την ασφάλεια των πολιτών.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. "'A Diamond Is Forever': How Four Words Changed an Industry" .
Voanews.com. 22 March 2007. Retrieved 17 July 2010.
2. Abadinsky (2007). *Organized Crime*
3. Adams, James. *The Financing of Terror*. Sevenoaks, Kent: New English Library, 1986
4. Andersen, D (1999). "The Aggregate Burden of Crime". *Journal of Law and Economics* 42 (2):611–642. doi:10.1097/ACM.0b013e3181f59380. JSTOR 10
5. Aniskiewicz, R (1994). "Metatheoretical Issues in the Study of Organized Crime". *Journal of Contemporary Criminal Justice* 10
6. Bell, Udy (2000). "Sierra Leone: Building on a Hard-Won Peace". UN Chronicle Online Edition (4). Retrieved 2007-05-31.
7. Bergesen, A.J and O. Lizardo (2004): International Terrorism and the World-System. *Sociological Theory* 22(1): p.38-52 In: Schneider, F., T. Brück and D.
8. Bergner, Daniel (2003). *In the Land of Magic Soldiers: A Story of White and Black in West Africa*. New York: Farrar, Straus and Giroux. ISBN 0-374-26653-0.
9. "Betting on De Beers" . *The Economist*. 12 November 2011.
10. Biersteker, Thomas J., and Sue E. Eckert. *Countering the Financing of Terrorism*. London: Routledge, 2008.
11. Block, A. and Chambliss, W. J. (1981). *Organizing Crime*. New York: Elsevier.
12. Blomberg, S. Brock, Hess G.D. and Weerapana A. (2004) Economic Conditions and Terrorism *European Journal of Political Economy* , 20 (2): 463.
13. Blomberg, S.Brock , Hess D.G. and Weerapana A. (2002) Terrorism form Within : An Economic Model of Terrorism, Paper Presented to the DIW Workshop 'The Economic
14. Bovenkerk (2003). "Organized crime and ethnic reputation manipulation". *Crime, Law, and Social Change* 39
15. Body-Gendrot, S. and Martiniello, M. (2000) (eds.), *Minorities in European Cities: The Dynamics of Social Integration and Social Exclusion at the Neighborhood Level*
16. Campbell, Greg (2002). *Blood Diamonds: Tracing the Deadly Path of the World's Most Precious Stones*. Boulder, Colo: Westview Press. ISBN 0-8133-3939-1.
17. Campbell R. McConnell, Stanley L. Brue (2005).*Economics: Principles, Problems, and Policies* . McGraw-Hill Professional. p. 456. ISBN 978-0-07-281935-9. Retrieved 26 November 2008.

18. Carlisle, R. (1981) *Sovereignty for Sale: The Origins and Evolution of the Panamian and Liberian Flag of Convenience* . Annapolis: Naval Institute Press.
19. Carter, L.D. (1997) *International Organized Crime : Emerging Trends in Entrepreneurial Crime Understanding Organized Crime in a Global Perspective. A Reader* (Ryan / Rush) London : 1997.
20. Chamberlin, H. B. (1931-2). 'Some observations concerning organized crime.' *Journal of Criminal law and Criminology*, XXII, pp. 652-670.
21. Cilliers, Jakkie; Christian Dietrich (2000). *Angola's War Economy*. Pretoria: Institute for Security Studies. ISBN 978-0-620-26645-1.
22. *Consequences of Global Terrorism*, Berlin, June 14-15. New York: St. Martin's Press.
23. Cressey & Finckenauer (2008). *Theft of the Nation: The Structure and Operations of Organised Crime in America*. Transaction Publishers.
24. Cressey & Ward (1969). *Delinquency, crime, and social process*. Harper & Row.
25. Feige & Cebula (2011). *America's Underground Economy: Measuring the Size, Growth and Determinants of Income Tax Evasion in the U.S. Growth*
26. Feltenstein & Dabla-Norris. "An Analysis of the Underground Economy and Its Macroeconomic Consequences"
27. Fighting financial crime, FSA.gov.uk, Retrieved November 7, 2013
28. Financial Action Task Force. "Money Laundering FAQ". Retrieved 2 March 2011.
29. Fisher, J. (2002) Recent International Developments in the Fight Against Money Laundering, *JBL* , 3 : 67.
30. Francis, J. (2001) 'The Bahamas perspective' στο *Financial Regulation in Offshore Centers* . London : Central Banking Publications .
31. Freeman, Michael. *Financing Terrorism Case Studies*. Farnham: Ashgate, 2011
32. Golden T, S. Skalak, M.M. Clayton. *A Guide to Forensic Accounting Investigation*, J. Wiley and Sons INC 2006
33. Hampton, M.P. (1994) *Treasure Islands or Fool's Gold: Can and Should Small Island Economies copy Jersey*, *World Development*, 22 (2):237.
34. Hampton, M. (1996) *The Offshore Interface: Tax Havens in the Global Economy* , UK : Basingstoke.
35. Held, D. and McGrew A. (2007) *Globalization Theory* . Cambridge : Polity.
36. Held, D. McGrew, A. Goldblatt, D. and Perraton, J. (1999) *Global Transformations : Politics, Transformations and Culture* . Cambridge : Polity.
37. Henderson, H. (2001) *Global Terrorism : The Complete Reference Guide*. New York : Checkmark Books.
38. Hoffman (1998), p. 32, See review in *The New York Times* *Inside Terrorism*
39. IMF (2001a), "How Has September 11 Influenced the Global Economy?" *World Economic Outlook*.

40. Jane S. Lopus (2003). *Capstone*. National Council on Economic Education. p. 61. ISBN 1-56183-516-1. Retrieved 25 November 2008.
41. J. H. H. Weiler (June 1991). "The Transformation of Europe". *The Yale Law Journal* 100(8): 2403. JSTOR 796898
42. Le Billon, Philippe (2006). "Fatal Transactions: Conflict Diamonds and the (Anti)terrorist Consumer". *Antipode* 38 (4): 778–801. doi:10.1111/j.1467-8330.2006.00476.x.
43. Martin, Gus, and Harvey W. Kushner. *The Sage Encyclopedia of Terrorism*. Thousand Oaks, Calif: SAGE Publications, 2011
44. Meierrieks (2009): *The Economics of Terrorism and Counter-Terrorism: A Survey*
45. Merton, R (1938). "Social Structure and Anomie". *American Sociological Review* 3 (5).JSTOR 2084686
46. National Security Council. Intelligence Directive No 2. Coordination of Collection Activities Abroad. January 13, 1948.
47. Naylor, Thomas. "Criminal Empires." *The European Journal of International Affairs* 3 (1990), 31- 57.
48. Paoli (2002). "The paradoxes of organized crime". *Crime, Law, and Social Change* 37
49. Passas (1990). "Anomie and corporate deviance". *Crime, Law, and Social Change* 14(2).
50. Powell, E (1966). "Crime as a function of anomie". *The Journal of Criminal Law, Criminology, and Police Science* 57 (2). JSTOR 1141290
51. President's Commission on Law Enforcement and the Administration of Justice (1967). *The Challenge of Crime in a Free Society*. Washington DC: Government Printing Office.
52. Quarantiello, Laura. "Terrorism: Should we be Afraid?" *Safety and Security Magazine*. Vol II / 9 (September 1996).
53. Raine, L. P. and Cilluffo, F. J. (1994). *Global Organised Crime: The New Empire of Evil*. Washington DC: Center for Strategic and International Studies.
54. Reno, William (1995). *Corruption and State Politics in Sierra Leone*. Cambridge, UK: Cambridge University Press. ISBN 0-521-47179-6.
55. Richard, Daniel. "Overseas Tasking of the CIA for Domestic Law Enforcement," *National Security Studies Quarterly* Vol II / 3 (Summer 1996), 1-18.
56. Roberts, Janine (2007) [2003]. *Glitter and Greed: The Secret World of the Diamond Cartel*. New York: Disinformation. ISBN 978-1-932857-60-3
57. Sampson & Groves (1989). "Community Structure and Crime: Testing Social-Disorganization Theory". *American Journal of Sociology* 99 (4). JSTOR 2780858.
58. Schloenhart (1999). "Organized crime and the business of migrant trafficking". *Crime, Law, and Social Change* 32 (3)

59. Schmid, Alex P. (2011). "The Definition of Terrorism". *The Routledge Handbook of Terrorism Research*. Routledge. p. 39. ISBN 0-203-82873-
60. Schneider, F., T. Brück, and Karaisl, M. (2008): A survey of the Economics of Security. Economics of Security Working Paper 1.
61. Schott, Paul Allan. Reference Guide to Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism. Washington, D.C.: World Bank, 2006.
62. Tamm, Ingrid J. (2002). *Diamonds In Peace and War: Severing the Conflict Diamond Connection*. Cambridge, Mass: World peace foundation. ISBN 0-9721033-5-X.[2] PDF (673 KiB)
63. Unger B. The Scale and Impacts of Money Laundering, Utrecht University 2007
64. Unger B, D. Masciandaro, E. Takats. Black Finance- The Economics of Money Laundering, Utrecht University 2007
65. United Nations General Assembly, Report of the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996, Sixth session (28 January-1 February 2002), Annex II, art. 2.1.
66. United Nations General Assembly, Report of the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996, Sixth session (28 January-1 February 2002), Annex IV, art. 18.
67. "UN highlights human trafficking". *BBC News*. 26 March 2007. Retrieved 6 April 2010.
68. U.S. Congress. Committee on Banking and Financial Services. Subcommittee on General Oversight and Investigations. U.S. Law Enforcement Response to Money Laundering Activities in Mexico. DEA Testimony, September 5, 1996.
69. Vittori, Jodi. Terrorist Financing and Resourcing. New York, NY: Palgrave Macmillan, 2011.
70. Zoellner, Tom (2006). *The Heartless Stone: A Journey the Money Through the World of Diamonds, Deceit and Desire*. New York: St. Martin's Press. ISBN 0-312-33969-0.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

71. <http://www.amnestyusa.org/our-work/issues/business-and-human-rights?id=1051176>
72. <http://www.globalwitness.org/campaigns/conflict/conflict-diamonds>
73. http://www.africaresource.com/index.php?option=com_content&view=article&id=246:blood-diamond-russell-simmons-de-beers-and-genocide&catid=111:hip-hop&Itemid=327
74. <http://www.amnestyusa.org/our-work/issues/business-and-human-rights/oil-gas-and-mining-industries/conflict-diamonds>

75. <http://www.issafrica.org/chapter-4-confronting-money-laundering-in-south-africa-an-overview-of-challenges-and-milestones>
76. <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/vaticancityandholyse/9323288/Prosecutors-investigate-Vatican-Bank-mafia-link.html>
77. www.europa.eu
78. www.jstor.org
79. <http://www.treasury.gov/about/organizational-structure/offices/Pages/Office-of-Foreign-Assets-Control.aspx>
80. <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/196.htm>